

Exportbidrag

Kommissionens förordning (EG) nr 612/2009 av den 7 juli 2009 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden ([1451] o.f.), särskilt artiklarna 170 och 192, i förening med artikel 4, och

av följande skäl:

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, har ändrats i betydande omfattning vid ett flertal tillfällen. I samband med att nya ändringar görs bör för tydlighetens skull förordningen omarbetas.

(2) Enligt de allmänna regler som fastställts av rådet ska exportbidraget betalas ut när det styrkts att produkterna har exporterats från gemenskapen. Rätten till exportbidrag uppstår i princip så snart produkterna har lämnat gemenskapens marknad, om en enda bidragssats gäller för samtliga tredjeländer. För de fall då bidragsatsen varierar beroende på en produkts destination ska bidragsrätten vara avhängig av import till tredjeland.

(3) Enligt jordbruksavtalet inom ramen för Uruguayrundan krävs det i regel en exportlicens med förutfastställelse av bidraget för att bidrag ska beviljas. Leveranser till internationella organisationer och till väpnade styrkor inom gemenskapen, leveranser för proviantering och export av små kvantiteter är dock av särskild art och av underordnad ekonomisk betydelse. Därför har en särskild ordning utan exportlicens inrättats med syfte dels att förenkla exportförfarandet och dels att undvika en mycket tung administrativ belastning för de ekonomiska aktörerna och de behöriga myndigheterna.

(4) Med exportdag bör avses den dag då tullmyndigheterna tar emot den handling i vilken den uppgiftslämnande tillkännager sin avsikt att exportera produkter för vilka denne ansöker om exportbidrag. Denna handling syftar framför allt till att uppmärksamma tullmyndigheterna på att den ifrågavarande transaktionen genomförs med hjälp av gemenskapsmedel så att dessa ska kunna genomföra lämpliga kontroller. När detta mottagande sker ska produkterna ställas under tullkontroll fram till den faktiska exporten. Detta datum ska ligga till grund för fastställandet av mängden av den exporterade produkten, dess slag och egenskaper.

(5) När produkten exporteras i bulk eller i ej standardiserade enheter kan produktens exakta vikt inte fastställas förrän den har lastats på transportmedlet. För att bemöta denna situation bör uppgifter om preliminär mängd föreskrivas i exportdeklarationen.

(6) Vid exporthandeln med jordbruksprodukter förekommer en mängd olika situationer beroende på olika handelsmässiga och administrativa moment, vilket gör det svårt att föreskriva en enda definition av begreppet lastningsplats. Medlemsstaterna bör därför få fastställa vilken plats som är lämpligast för att utföra fysiska kontroller av de jordbruksprodukter för vilka exportbidrag erhålls. I detta

syfte tycks det särskilt motiverat att fastställa olika lastningsplatser beroende på om produkterna kommer att lastas i containrar eller tvärtom, i bulk, säckar, kartonger och som inte kommer att lastas i containrar senare. I vederbörligen motiverade fall bör även tullmyndigheterna få tillåta att en exportdeklaration för de jordbruksprodukter för vilka stöd erhålls lämnas in i ett annat tullkontor än det som inte är behörigt för den plats där produkterna lastas.

(7) För en korrekt tillämpning av kommissionens förordning (EG) nr 1276/2008 av den 17 december 2008 om övervakning genom fysiska kontroller av export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag eller andra belopp ([2201] o.f.) bör det föreskrivas att kontrollen av att exportdeklarationen avser de anmälda jordbruksprodukterna sker vid lastningen i container, lastbil, båt eller annan liknande behållare.

(8) Då exporten avser ofta förekommande försändelser av små kvantiteter bör ett förenklat förfarande fastställas när det gäller vilken dag som ska beaktas för bestämning av bidragssatsen.

(9) För det är lämpligt att fastställa den avgörande händelsen i den mening som avses i kommissionens förordning (EG) nr 1913/2006 av den 20 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för det agromonetära systemet för euron inom jordbrukssektorn och om ändring av vissa förordningar.

(10) För att uttrycket ”export från gemenskapen” ska tolkas på ett enhetligt sätt bör det föreskrivas att en produkt ska anses vara exporterad när den har lämnat gemenskapens tullområde.

(11) Exportören eller transportören kan behöva vidta vissa åtgärder för att hindra att produkterna förstörs under 60-dagarsperioden mellan den dag då exportdeklarationen tas emot och den dag då produkterna lämnar gemenskapens tullområde eller når sin destination. Frysning är en sådan åtgärd som bevarar produkterna i oförändrat skick. För att ta hänsyn till detta behov bör frysning tillåtas under den nämnda perioden.

(12) De behöriga myndigheterna måste kontrollera att de produkter som lämnar gemenskapen, eller transiteras till en viss destination, verkligen är samma produkter som har tullbehandlats för export. När en produkt passerar igenom andra medlemsstater, innan den lämnar gemenskapens tullområde eller når en viss destination, bör man därför använda det kontrollexemplar T5 som anges i bilaga 63 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [1512]). För att förenkla administrationen är det dock önskvärt att det fastställs ett smidigare förfaringsätt än användandet av kontrollexemplar T5 när de förenklade transitförfaranden vid transport med järnväg eller stor container inom gemenskapen tillämpas som avses i artiklarna 412—442 a i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [921—952]), enligt vilka det inte krävs några tullformaliteter vid gränsstationen om en transport börjar inom gemenskapen och ska sluta utanför denna.

(13) I vissa fall kan produkter för vilka ett bidrag söks ha exporterats och lämnat gemenskapens tullområde men sedan återsänts för omlastning eller transitering innan de når den slutliga destinationen utanför detta område. Det finns risk för att sådana återsändningar inte betingas av transportkrav utan sker i spekulations syfte. I sådana fall motverkas syftet med den befintliga fristen på 60 dagar för produkter att i oförändrat skick lämna gemenskapens tullområde. För att undvika sådana situationer bör det klargöras under vilka villkor som återsändning får ske.

(14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning kan endast tillåtas för produkter som kan omsättas fritt och som i förekommande fall har sitt ursprung i gemenskapen. För vissa sammansatta produkter fastställs inte exportbidraget på grundval av själva produkten utan med utgångspunkt i de basprodukter som den är sammansatt av. För att hela eller en del av exportbidraget ska kunna beviljas i sådana fall räcker det att en eller flera av beståndsdelarna uppfyller kraven ovan eller att de har upphört att göra detta, enbart för att de nu ingår i andra produkter. Med hänsyn till att vissa beståndsdelar har en särskild status bör en förteckning upprättas över de produkter för vilka exportbidragen ska fastställas på grundval av en av beståndsdelarna.

(15) I artiklarna 23—26 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (TFH III:1 [123—126]), definieras ursprung som inte medför förmånsbehandling av varor. Endast produkter som i sin helhet eller väsentligen bearbetats i gemenskapen ska anses ha sitt ursprung i gemenskapen. För att uppnå en enhetlig tillämpning i alla medlemsstater bör det förtydligas att vissa blandningar inte uppfyller bidragsvillkoren.

(16) Bidragssatsen bestäms av en produkts tullklassificering. För vissa blandningar, produkter som saluförs i varuset och som sammansatta produkter kan klassificeringen leda till att ett större exportbidrag beviljas än vad som är skäligt ur ekonomisk synpunkt. Det är därför nödvändigt att anta särskilda bestämmelser för hur bidrag för blandningar, produkter som saluförs i varuset och som sammansatta produkter ska fastställas.

(17) För de fall då bidragssatsen varierar beroende på en produkts destination bör det föreskrivas kontroll av att produkten har importerats till det tredjeland eller ett av de tredjeländer för vilka bidraget fastställdes. Kontrollen kan utan vidare mjukas upp när det rör sig om export för vilken bidraget är lågt och där det finns tillräckliga garantier för att produkterna når sin destination. Syftet med denna bestämmelse är att underlätta administrationen i samband med framläggandet av bevis.

(18) De produkter som faller under förfarandet för återinförda varor bör kunna återinföras antingen av den medlemsstat som produkterna ursprungligen kommer ifrån eller av den medlemsstat som först exporterade dem.

(19) Om endast en bidragssats tillämpas för alla destinationer den dag då exportbidraget fastställs i förväg, föreskrivs i vissa fall en obligatorisk destination. Denna situation bör betraktas som en variant av det fall då bidragssatsen är lägre den dag då exporten äger rum än vad den var då bidraget fastställdes i förväg, i tillämpliga fall ändrat enligt de villkor som gäller den dag då exporten äger rum.

(20) Om bidragssatsen är differentierad på grundval av de exporterade produkternas bestämmelseort ska det styrkas att produkten i fråga har importerats till tredjeland. Tullbehandlingen vid import ska i synnerhet bestå i att gällande importtull betalas så att produkten kan saluföras på marknaden i berört tredjeland. Med hänsyn tagen till de olika förhållanden som råder i tredjeländer som importerar är det lämpligt att godkänna tullhandlingar för import i vilka det garanteras att de exporterade produkterna kommer fram till bestämmelseorten, och att samtidigt se till att handeln hindras så lite som möjligt.

(21) För att underlätta för gemenskapens exportörer att erhålla bevis på att varor har anlänt till destinationen bör det föreskrivas att internationella kontroll- och övervakningsorgan som är godkända av en medlemsstat ska utfärda intyg på att de jordbruksprodukter som exporterats från gemenskapen och som beviljats differentierat exportbidrag anlänt till destinationen. Medlemsstaterna ansvarar för godkännandet av dessa organ som sker från fall till fall enligt vissa riktlinjer. De viktigaste riktlinjerna bör upptas i denna förordning.

(22) För att jämställa export av produkter för vilka bidraget varierar beroende på destination med annan export, bör det föreskrivas att en del av bidraget som beräknas enligt den lägsta bidragssatsen ska betalas ut så snart exportören har styrkt att produkten har lämnat gemenskapens tullområde.

(23) För differentierade exportbidrag ska, om destinationen ändrats, det bidrag utbetalas som är tillämpligt för den faktiska destinationen, dock med en övre gräns vid det belopp som är tillämpligt för den förutfastställda destinationen. För att undvika otillbörlig systematisk förutfastställelse till de destinationer som har de högsta bidragssatserna bör någon form av sanktion införas om, i de fall då destinationen ändrats, den faktiska bidragssatsen är lägre än bidragssatsen för den förutfastställda destinationen. Denna nya bestämmelse har följder för beräkningen av den del av exportbidraget som kan utbetalas så snart exportören kan styrka att produkten har lämnat gemenskapens tullområde.

(24) I förordning (EEG) nr 2913/92 definieras i artiklarna 23—26 (TFH III:1 [123—126]) ursprung som inte medför förmånsbehandling av varorna och i vissa fall bör kriteriet väsentlig bearbetning eller behandling enligt artikel 24 tillämpas på produkter som återimporterats för att avgöra om de tidigare exporterade produkterna nått sin destination.

(25) Vissa exporttransaktioner kan leda till omläggning av handeln. För att undvika sådana omläggningar bör som villkor för utbetalningen av bidrag ställas inte enbart att produkten har lämnat gemenskapens tullområde utan även att den har importerats till tredjeland eller genomgått väsentlig behandling eller bearbetning. Dessutom kan i vissa fall som villkor för utbetalningen av bidraget ställas att produkten faktiskt har släppts ut på marknaden i det tredjeland dit den importerats eller att den genomgått väsentlig behandling eller bearbetning.

(26) När produkterna förstörts eller skadats innan de släppts ut på marknaden i ett tredjeland eller innan de där genomgått en väsentlig bearbetning ska exportbidraget anses som oberättigat. Exportören bör ges möjlighet att visa att exporten skett på sådana ekonomiska villkor att transaktionen skulle ha kunnat ske under normala villkor.

(27) Exporttransaktioner är inte berättigade till gemenskapsfinansiering när det fastställs att exporten inte skett som ett led i en normal affärstransaktion, eftersom den saknar verkligt affärsmässigt syfte och endast genomförs i syfte att skaffa sig ekonomiska förmåner som finansieras av gemenskapen.

(28) Det bör undvikas att gemenskapsmedel anslås till ekonomisk verksamhet som inte motsvarar ändamålet med systemet med exportbidrag. Risker finns att sådan verksamhet äger rum för produkter som är berättigade till exportbidrag och som återimporteras till gemenskapen utan att ha undergått en väsentlig bearbetning eller behandling i ett tredjeland och som i kraft av ett förmånsavtal eller ett beslut av rådet vid återimporten omfattas av nedsatt tullsats eller nolltullsats jämfört med den normala tullsatsen. För att begränsa exportörernas skyldigheter bör dessa åtgärder tillämpas på de känsligaste produkterna.

(29) För att minska osäkerheten för exportörerna bör produkter som återimporteras till gemenskapen minst två år efter exportdatumet undantas från åtgärder avseende återbetalning av bidrag.

(30) Det är lämpligt dels att göra det möjligt för medlemsstaterna att inte bevilja eller att återta exportbidraget i de fall där de har konstaterat att det är uppenbart att transaktionen inte överensstämde med syftet med exportbidragssystemet, dels att undvika att skapa en alltför tung arbetsbörda för de nationella myndigheterna genom krav på en systematisk kontroll av all import.

(31) Produkterna bör vara av en sådan kvalitet att de kan saluföras enligt normala villkor inom gemenskapen. Hänsyn bör dock tas till de särskilda krav som följer av gällande normer i mottagarländerna.

(32) Vissa produkter kan förlora bidragsrätten när de inte längre är av sund, god och marknadsmässig kvalitet.

(33) Om ett exportbidrag har fastställts i förväg eller genom anbud ska exportavgifter inte tillämpas, eftersom exporten då måste genomföras enligt de villkor som fastställts i förväg eller genom anbudsförfarande. Av samma skäl bör det fastställas att det inte ska beviljas något bidrag för export som är belagd med exportavgift som är fastställd i förväg eller genom anbudsförfarande, eftersom exporten då måste genomföras enligt de fastställda villkoren.

(34) För att göra det lättare för exportören att finansiera sin export, bör medlemsstaterna få rätt att betala ut hela eller delar av bidraget i förskott så snart exportdeklarationen eller betalningsdeklarationen har tagits emot, på villkor att säkerhet ställs som garanti för att förskottsbeloppet återbetalas om det senare skulle visa sig att bidraget inte borde ha betalats ut.

(35) Belopp som betalats ut före exporten måste betalas tillbaka om det visar sig att exporten inte är berättigad till exportbidrag eller endast till ett lägre bidrag. Återbetalningen måste omfatta ett tilläggsbelopp för att undvika missbruk. Vid force majeure bör inte något tilläggsbelopp återbetalas.

(36) Det framgår av kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 av den 16 oktober 1992 om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av eller bestämmelsen för varor från intervention att interventionsprodukter måste nå sin föreskrivna destination. Sådana produkter får således inte ersättas med likvärdiga produkter.

(37) En frist bör fastställas för exporten av de berörda produkterna.

(38) Inget exportbidrag får beviljas om fristerna för exporten eller för att lämna in de bevis som krävs för att erhålla bidrag överskrids. Bestämmelser bör antas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter.

(39) I medlemsstaterna är produkter som importeras från tredjeland för vissa ändamål befriade från avgifter. Om dessa avsättningsmöjligheter är av betydande omfattning bör gemenskapsprodukter jämföras med produkter från tredjeland. Detta gäller särskilt för produkter som utgör proviant till fartyg och luftfartyg.

(40) När det gäller proviant till fartyg och luftfartyg och leveranser till väpnade styrkor är det möjligt att fastställa särskilda regler för hur bidragsbeloppet ska fastställas.

(41) Produkter som tas ombord på ett fartyg som proviant måste också konsumeras ombord. För dessa produkter bör samma bidrag beviljas som för obearbetade produkter, oberoende av om de konsumeras i obearbetat skick eller efter att ha beretts ombord. Eftersom luftfartyg har begränsat utrymme måste maten beredas innan den tas ombord. För att åstadkomma en harmonisering bör sådana regler antas att samma bidrag får beviljas för jordbruksprodukter som konsumeras ombord på ett luftfartyg som för produkter som konsumeras efter beredning ombord på ett fartyg.

(42) Handeln med proviant till fartyg och luftfartyg är en mycket speciell verksamhet som kräver en särskild ordning för förskottering av exportbidrag. Produkter och varor som levereras till proviantlager måste därefter levereras för proviantering. Leveranser till sådana lager kan inte jämföras med slutlig export när det gäller rätten till exportbidrag.

(43) Om ett sådant förfarande användes och det senare visar sig att bidraget inte borde ha betalats ut, skulle exportören åtnjuta en oskäligen förmån i form av ett räntefritt lån. Åtgärder bör därför vidtas för att förhindra sådana oskäliga förmåner.

(44) För att bevara konkurrenskraften hos de gemenskapsprodukter som levereras till plattformar i vissa områden i medlemsstaternas närhet, bör exportbidrag beviljas enligt samma bidragssats som för produkter som provianteras inom gemenskapen. Utbetalning av bidrag enligt en högre sats än den lägsta för leveranser till en viss destination är endast befogat när det inte råder något tvivel om att varorna har nått den destinationen. Leveranser av proviant till plattformar i isolerade havsområden är av nödvändighet en så speciell verksamhet att det borde vara möjligt att i tillräcklig grad kontrollera dem. Om lämpliga kontrollåtgärder anges borde det vara rimligt att samma bidragssats tillämpas för sådana leveranser som för proviantering inom gemenskapen. Det är möjligt att medge ett förenklat förfarande för leveranser av mindre omfattning. Eftersom medlemsstaternas territorialvatten varierar i bredd mellan tre och tolv nautiska mil bör det vara rimligt att betrakta leveranser till alla sådana plattformar utanför tremilsgränsen som export.

(45) När ett militärt försörjningsfartyg, som opererar från en gemenskapshamn, levererar proviant till ett örlogsfartyg, som tillhör en medlemsstat, i farvatten utanför territorialgränserna kan en behörig myndighet styrka att leveransen har skett. Det borde därför vara rimligt att tillämpa samma bidragssats för sådana leveranser som för proviantering i en av gemenskapens hamnar.

(46) Det är önskvärt att samma exportbidrag beviljas för jordbruksprodukter som levereras som proviant till fartyg och till luftfartyg, oberoende av om de tas ombord innanför eller utanför gemenskapens gränser.

(47) Sådana leveranser av proviant i tredjeland kan ske direkt eller indirekt. Lämpliga kontrollmetoder bör införas för vardera slaget av leverans.

(48) Enligt artikel 161.3 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [261]) ska inte ön Helgoland anses vara en destination som berättigar till exportbidrag. Konsumtionen av gemenskapens jordbruksprodukter på Helgoland bör främjas och därför bör de bestämmelser antas som är nödvändiga för detta syfte.

(49) Sedan ikraftträdandet av interimsavtalet om handel och tullunion mellan gemenskapen och San Marino utgör denna stat inte längre en del av gemenskapens tullområde. Enligt artiklarna 1, 5 och 7 i avtalet är priserna för jordbruksprodukter på samma nivå inom tullunionen och därför är det inte ekonomiskt motiverat att bevilja exportbidrag för jordbruksprodukter från gemenskapen till San Marino.

(50) Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av avgifter senare avslås, kan detta leda till att exportbidrag beviljas för produkterna eller att exportavgifter tas ut. Det är därför nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser.

(51) I regel kan väpnade styrkor som är stationerade i tredjeland utan att lyda under detta land samt internationella organisationer och diplomatiska representationer i tredjeland införa förnödenheter utan att betala importavgifter. Det bör vara möjligt att anta särskilda bestämmelser — för väpnade styrkor som antingen lyder under en medlemsstat eller under en internationell organisation som minst en medlemsstat är medlem av, för internationella organisationer som minst en medlemsstat är medlem av samt för diplomatiska representationer — i vilka det föreskrivs att bevis på import ska tillhandahållas i form av ett särskilt dokument.

(52) Bestämmelser bör införas om att exportbidrag ska betalas ut av den medlemsstat på vars territorium exportdeklarationen togs emot.

(53) Det kan hända att kontrollexemplaret T5 inte kan läggas fram på grund av omständigheter som exportören inte råder över trots att produkten har lämnat gemenskapens tullområde eller nått en viss destination. En sådan situation skulle kunna hämma handeln och därför bör andra dokument kunna erkännas som likvärdiga.

(54) Av administrativa skäl bör det krävas att ansökan om utbetalning av exportbidrag tillsammans med alla andra nödvändiga dokument inkommer inom en rimlig tid, utom vid force majeure, särskilt då fristen inte kunnat iakttas på grund av administrativa förseningar som exportören inte kunnat påverka.

(55) Fristen för utbetalning av exportbidraget varierar från medlemsstat till medlemsstat. För att undvika snedvridning av konkurrensen bör en enhetlig längsta frist införas för utbetalningen av dessa bidrag genom de utbetalande organen.

(56) Export av mycket små kvantiteter har ingen ekonomisk betydelse och innebär en onödig arbetsbelastning för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Dessa bör därför ges möjlighet att vägra betala ut bidrag för sådan export.

(57) Enligt de gällande gemenskapsbestämmelserna beviljas exportbidrag enbart på grundval av objektiva kriterier som särskilt rör den exporterade produktens art och kvantitet, dess egenskaper och geografiska destination. Erfarenheten visar att det finns behov av förstärkta insatser för att bekämpa oegentligheter, särskilt bedrägerier, som drabbar gemenskapens budget. Det bör fastställas att felaktigt utbetalda belopp ska indrivnas och det bör införas sanktioner för att stimulera exportörerna att iakta gemenskapens bestämmelser.

(58) För att säkerställa att systemet med exportbidrag fungerar korrekt bör sanktioner tillämpas utan hänsyn till den subjektiva skulden. Det är icke desto mindre lämpligt att avstå från sanktioner i vissa fall, särskilt när det gäller ett uppenbart fel som erkänns av den behöriga myndigheten, men att när det föreligger uppsåt bestämma om en strängare sanktion. Dessa åtgärder är nödvändiga och de bör vara väl avvägda och ha en tillräckligt avskräckande verkan samt tillämpas enhetligt i alla medlemsstater.

(59) För att säkerställa lika behandling av exportörerna i medlemsstaterna bör det när det gäller exportbidrag införas en uttrycklig bestämmelse om att mottagaren ska återbetala alla felaktigt utbetalda belopp med ränta, och det bör fastställas närmare bestämmelser för betalningen. Med hänsyn till gemenskapens finansiella intressen bör det särskilt fastställas att denna förpliktelse, i händelse av överlåtelse av rätten till bidrag, också gäller den som förvärvar denna rätt. De indrivna beloppen samt de inkasserade räntorna och sanktionsbeloppen bör krediteras Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) enligt de principer som fastställs i artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna.

(60) För att inom gemenskapen säkra en enhetlig tillämpning av principen om god tro vad gäller återvinning av felaktigt utbetalda belopp bör det fastställas under vilka villkor denna princip kan anföras utan att det påverkar den behandling av felaktigt utbetalda belopp som föreskrivs i artiklarna 9 och 31 i förordning (EG) nr 1290/2005.

(61) Exportören bör särskilt bära ansvaret för tredje mans handlingar som kan leda till att han på ett otillbörligt sätt erhåller de dokument som krävs för utbetalning av bidraget.

(62) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I — Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

[1901] Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om undantag för vissa produkter, fastställs i denna förordning gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag (nedan kallade *bidrag*)

- a) för produkter inom de sektorer som anges i artikel 162.1 [1493] i förordning (EG) nr 1234/2007,
- b) som regleras i artikel 63 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 2

[1902] 1. I denna förordning avses med

- a) *produkter*: produkter som avses i artikel 1 och varor,
  - *basprodukter*: produkter som är avsedda för export efter att genom bearbetning ha omvandlats till bearbetade produkter eller till varor; varor som är avsedda för export efter bearbetning betraktas också som basprodukter,
  - *bearbetade produkter*: produkter som framställts genom bearbetning av basprodukter och för vilka exportbidrag utgår,
  - *varor*: de varor som förtecknas i bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 1043/2005,
- b) *importtull*: tullar och avgifter med motsvarande verkan samt andra avgifter vid import som föreskrivs i den gemensamma jordbrukspolitiken eller genom särskilda handelsbestämmelser för vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter,
- c) *exporterande medlemsstat*: den medlemsstat i vilken exportdeklarationen tas emot,
- d) *förutfastställelse av bidrag*: bidragssatsen fastställs den dag ansökan om exportlicens med eller utan förutfastställelse inkommer och kan eventuellt justeras genom tillämpliga månatliga uppräknings- och korrektionsbelopp,
- e) *differentierade bidrag*:
  - för en och samma produkt fastställs olika bidragssatser beroende på det tredjeland som utgör destination, eller
  - för en och samma produkt fastställs en eller flera bidragssatser beroende på det tredjeland som utgör destination och för ett tredjeland eller flera tredjeländer fastställs inget bidrag,
- f) *den differentierade delen av bidraget*: den del av bidraget som motsvarar hela bidragsbeloppet minskat med det bidrag som betalats ut eller ska betalas ut så snart det styrkts att produkten har lämnat gemenskapens tullområde, i enlighet med bestämmelserna i artikel 25,
- g) *export*: efter fullgjorda tullformaliteter för export lämnar produkterna gemenskapens tullområde,
- h) *kontroll exemplar T5*: det dokument som avses i artiklarna 912a—912g i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1426 A—1426 G]),
- i) *exportör*: fysisk eller juridisk person som är berättigad till bidrag. I de fall då exportlicens med förutfastställelse av bidraget bör eller kan användas är det innehavaren eller i tillämpligt fall den som har förvärvat rätten till bidrag genom överlåtande som är berättigad till bidrag. Termen exportör kan i tullsammanhang ha en annan innebörd än i denna förordning, med hänsyn till de privaträttsliga förhållandena mellan de ekonomiska aktörerna, om inte särskilda bestämmelser fastställts i förordning (EG) nr 1234/2007 ([1451] o.f.) eller dess tillämpningsbestämmelser;

j) *förskottsbetalning av bidrag*: utbetalning av ett belopp som är lägre än eller lika med exportbidraget så snart en exportdeklaration tagits emot,

k) *bidragssats som fastställs genom anbudsförfarande*: exportören lämnar ett anbud på bidragsbeloppet som fastställs genom anbudsförfarande,

l) *gemenskapens tullområde*: de områden som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [103]),

m) *bidragsnomenklatur*: exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87,

n) *exportlicens*: det dokument som avses i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 376/2008,

o) *avlägsen bidragszon*: alla destinationer för vilka samma differentierade, från noll avvikande del av bidraget tillämpas på en särskild produkt, utom de destinationer för den produkten som anges i bilaga I [1953],

p) *bakomliggande land som betjänas av hamnen*: tredjeland utan egen kusthamn som betjänas av en kusthamn i ett annat tredjeland,

q) *omlastning*: flyttning av produkter från ett transportmedel till ett annat i syfte att transportera dem omedelbart till det tredjeland eller territorium som utgör destinationsort.

2. Vid tillämpning av denna förordning ska bidrag som fastställts genom anbudsförfarande jämföras med bidrag som fastställts i förväg.

3. Om en exportdeklaration innehåller flera specifika koder ur bidragsnomenklaturen eller Kombinerade nomenklaturen ska uppgifterna för var och en av dessa koder anses utgöra en separat deklaration.

Avdelning II — Export till tredjeland

Kapitel 1 — Rätt till bidrag

Avsnitt 1 — Allmänna bestämmelser

Artikel 3

[1903] Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artiklarna 25, 27, och 28 i denna förordning och artikel 4.3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 uppstår rätten till exportbidrag

— när produkterna lämnar gemenskapens tullområde om en enda bidragssats gäller för samtliga tredjeländer, och

— vid import till ett visst tredjeland om en differentierad bidragssats gäller för detta tredjeland.

Artikel 4

[1904] 1. För rätt till exportbidrag krävs uppvisande av en exportlicens med förutfastställelse av bidraget, utom när det gäller export av varor.

Det krävs emellertid ingen licens för att erhålla bidrag

— i de fall då de exporterade kvantiteterna per exportlicens är mindre än eller lika stora som de kvantiteter som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 376/2008,

— i de fall som avses i artiklarna 6, 33, 37, 41, 42 och i artikel 43.1, och

— för leveranser avsedda för medlemsstaternas väpnade styrkor som är stationerade i tredjeland.

2. Trots bestämmelserna i punkt 1 ska en exportlicens som innefattar förutfastställelse av bidraget också gälla för export av en produkt med en annan tolvstellig produktkod än den som anges i fält 16 i licensen om båda produkterna tillhör

— samma kategori som avses i artikel 13.1 andra stycket i förordning (EG) nr 376/2008, eller

— samma produktgrupp förutsatt att sådana produktgrupper har fastställts för detta ändamål i enlighet med det förfarande som avses i artikel 195 [1506] i förordning (EG) nr 1234/2007.

I de fall som avses i första stycket ska följande villkor gälla:

— Om den bidragssats som motsvarar den faktiska produkten är lika med eller högre än den sats som tillämpas på den produkt som anges i fält 16 i licensen ska den sistnämnda satsen tillämpas.

— Om den bidragssats som motsvarar den faktiska produkten är lägre än den sats som tillämpas på den produkt som anges i fält 16 i licensen ska det bidrag som utbetalas vara det som följer av tillämpningen av den sats som motsvarar den faktiska produkten minskad, utom i fall av force majeure, med 20 % av skillnaden mellan det bidrag som utgår för den produkt som anges i fält 16 i licensen och bidraget för den faktiska produkten.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i andra stycket andra strecksatsen och i artikel 25.3 b ska minskningen av exportbidraget för den faktiska produkten och destinationen beräknas på grundval av skillnaden mellan exportbidraget för den produkt och den destination som står i licensen och bidraget för den faktiska produkten och destinationen.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta stycke ska de bidragssatser användas som gäller den dag då ansökan om exportlicens lämnas in. Om så är nödvändigt ska dessa bidragssatser anpassas den dag då exportdeklarationen tas emot.

3. Om punkterna 1 och 2 samt artikel 48 tillämpas på en och samma exporttransaktion ska det belopp som följer av punkt 1 eller 2 minskas med det sanktionsbelopp som avses i artikel 48.

Artikel 5

[1905] 1. Med *exportdag* avses den dag då tullmyndigheten tar emot den exportdeklaration i vilken det anges att en bidragsansökan kommer att lämnas in.

2. Dagen för mottagandet av exportdeklarationen ska ligga till grund för fastställandet av

- a) bidragssatsen, om bidraget inte har fastställts i förväg,
- b) eventuella ändringar av bidragssatsen, om bidraget har fastställts i förväg.
- c) mängden av den exporterade produkten, dess slag och egenskaper.

3. Alla handlingar som har samma rättsverkan som ett mottagande av en exportdeklaration ska jämföras med ett sådant mottagande.

4. Det dokument som används vid exporten för att styrka att produkterna berättigar till bidrag måste innehålla all information som är nödvändig för att beräkna bidragsbeloppet, särskilt:

a) I fråga om produkter:

— en, eventuellt förenklad, beskrivning av produkterna enligt exportbidragsnomenklaturen samt koden i bidragsnomenklaturen, och även uppgifter om produkternas sammansättning eller en hänvisning till en sådan, om detta behövs för att beräkna bidragets storlek,

— uppgifter om produkternas nettovikt, eller, i förekommande fall, kvantiteten uttryckt i den måttenhet som ska användas vid beräkningen av bidraget.

b) I fråga om varor ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 1043/2005 tillämpas.

5. När mottagandet eller den likvärdiga handlingen som avses i punkt 3 skett ska produkterna ställas under tullkontroll i enlighet med artikel 4.13 och 4.14 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [104]), till dess att de lämnar gemenskapens tullområde.

6. Trots bestämmelserna i artikel 282.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [791]), får det föreskrivas, i tillståndet till förenklad exportdeklaration, att den förenklade deklarationen får innehålla en beräkning av produktens nettovikt, när det beträffande produkter som exporteras i bulk eller i ej standardiserade enheter inte går att fastställa produktens exakta vikt förrän den har lastats på transportmedlet.

Den kompletterande deklarationen med uppgifter om den exakta nettovikten ska lämnas in så snart lastningen är avslutad. Deklarationen ska åtföljas av skriftliga bevis som intygar den exakta lastade nettovikten.

Inget bidrag får beviljas för den kvantitet som överskrider 110 % av den beräknade nettovikten. Om den faktiskt lastade vikten är lägre än 90 % av den beräknade nettovikten ska exportbidraget för den faktiskt lastade nettovikten minskas med 10 % av skillnaden mellan bidraget för 90 % av den beräknade nettovikten och den faktiskt lastade vikten. Om exportören vid export med sjötransport kan lägga fram ett bevis som godkänts av den ansvarige för transportmedlet på att produkterna inte har lastats i sin helhet på grund av begränsningar som är förenade med sjötransport eller på grund av att en eller flera andra exportörer har lastat för mycket, ska bidraget betalas ut för den faktiskt lastade nettovikten. Om exportören har använt det lokala klareringsförfarande som anges i artikel 283 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [792]) ska bestämmelserna i detta stycke gälla på villkor att tullmyndigheterna har godkänt rättelsen av räkenskaperna i vilka de exporterade produkterna har bokförts.

Med produkter i ej standardiserade enheter avses levande djur, (halva) slaktkroppar och kvartsparter, framändar, skinkor, bogar, sidfläsk och länder.

7. Var och en som exporterar produkter och ansöker om bidrag för dessa ska

a) lämna in exportdeklarationen till det behöriga tullkontoret på den plats där produkterna ska lastas för exporttransporten,

b) underrätta detta tullkontor om lastningen minst 24 timmar innan denna ska påbörjas och ange hur lång tid lastningen förväntas ta. De behöriga myndigheterna får besluta om en annan tidsfrist än den på 24 timmar.

För de produkter som är avsedda för export får lastningsplatsen vara följande:

a) När det gäller exporterade produkter som lastas i containrar, den plats där produkterna kommer att lastas i containrar.

b) När det gäller produkter som exporteras i bulk, säckar, kartonger, lådor, buteljer etc. och som inte lastas i containrar, den plats där lastningen sker av det transportmedel med vilket produkterna kommer att föras ut från gemenskapens tullområde.

Det behöriga tullkontoret får tillåta lastning efter att ha mottagit exportdeklarationen och före utgången av den tidsfrist som anges i första stycket, punkt b.

Produkterna ska identifieras med lämpliga medel före påbörjan av lastning. Det behöriga tullkontoret måste vara i stånd att genomföra den fysiska kontrollen och vidta identifieringsåtgärder för transporten till det utfartstullkontor där utförsel från gemenskapens territorium ska ske.

Om bestämmelserna i första stycket inte kan tillämpas av administrativa skäl eller av andra vederbörligen motiverade skäl får exportdeklarationen endast lämnas in till ett behörigt tullkontor i den berörda medlemsstaten, och om det genomförs en fysisk kontroll enligt förordning (EG) nr 1276/2008 ([2201] o.f.) ska den uppvisade

produkten lossas helt och hållet. Om de behöriga myndigheterna kan utföra en fullständig fysisk kontroll är det inte nödvändigt att lossa produkten helt och hållet.

8. Varor för vilka exportbidrag söks ska plomberas av eller under tillsyn av exporttullkontoret. Artikel 340a och artikel 357.2, 357.3 och 357.4 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [850] och [871]) ska gälla i tillämpliga delar.

Före förseglingen ska exporttullkontoret göra en okulärkontroll av att produkterna överensstämmer med exportdeklarationerna. Antalet okulärkontroller ska vara minst 10 % av antalet exportdeklarationer, om inte de produkter som omfattas av deklarationerna har kontrollerats fysiskt eller valts ut för fysisk kontroll i enlighet med artikel 3 [2203] i förordning (EG) nr 1276/2008. Tullkontoret ska notera kontrollen i fält D i kontrollexemplar T5 eller motsvarande dokument med hjälp av den kontrollkod som definieras i artikel 2 m i förordning (EG) nr 1276/2008 och som anges i bilaga II [1954] till den här förordningen. *Förordning 278/2010.*

Artikel 6

[1906] Om den exporterade kvantiteten inte överstiger 5 000 kg per nummer i bidragsnomenklaturen när det gäller spannmålssektorn, eller 500 kg per nummer i bidragsnomenklaturen eller i Kombinerade nomenklaturen när det gäller andra produktsektorer, och om exporten innebär ofta förekommande försändelser, får medlemsstaten trots bestämmelserna i artikel 5.2 tillåta att den sista dagen i månaden är den dag som avgör vilken bidragssats som är tillämplig och vilka ändringar som eventuellt ska göras om bidraget har fastställts i förväg.

Om bidraget är fastställt i förväg eller bestämt genom anbudsinfordran måste licensen vara giltig den sista dagen i exportmånaden.

Exportörer som fått tillstånd att använda sig av detta alternativ får inte använda det normala förfarandet för de kvantiteter som anges i första stycket.

Den avgörande händelse för växelkursen som ska vara tillämplig för bidragssatsen ska vara den som anges i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1913/2006.

Artikel 7

[1907] 1. Utan att det påverkar bestämmelserna i artiklarna 15 och 27 ska bidraget betalas ut först sedan det styrkts att de produkter för vilka en exportdeklaration tagits emot har lämnat gemenskapens tullområde i oförändrat skick inom 60 dagar från den dag då exportdeklarationen togs emot.

De produktkvantiteter som tagits som varuprov i tullbehandlingen vid export och sedan inte återlämnats ska inte anses ha undantagits från nettovikten för de produkter för vilka de har tagits som varuprov.

2. Vid tillämpningen av denna förordning ska produkter som levererats som proviant till en borrh- eller produktionsplattform enligt artikel 41.1 a anses ha lämnat gemenskapens tullområde.

3. Frysning av produkter ska inte påverka deras överensstämmelse med bestämmelserna i punkt 1.

Detsamma gäller ompackning, förutsatt att detta inte leder till en ändring av produktens kod beträffande exportbidragsnomenklaturen eller varans kod ifråga om Kombinerade nomenklaturen. Ompackning får endast ske efter tillstånd från tullmyndigheterna.

Om ompackning har skett ska detta på lämpligt sätt anges på kontrollexemplar T5.

Märkning och ommärkning får tillåtas på samma villkor som anges i andra och tredje stycket för ompackning.

4. Om en exportör på grund av force majeure inte kan iaktta den frist som anges i punkt 1, får fristen på exportörens begäran utsträckas för en så lång period som det behöriga organet i den exporterande medlemsstaten anser vara nödvändigt under de återopade omständigheterna.

Artikel 8

[1908] Om en produkt, för vilken en tulldeklaration tagits emot, innan den lämnar gemenskapens tullområde passerar igenom andra delar av detta område än den exporterande medlemsstaten, ska det styrkas att produkten lämnat gemenskapens tullområde genom att det vederbörligen ifyllda originalet av kontrollexemplaret T5 läggs fram.

På kontrollexemplaret ska fälten 33, 103 och 104 fyllas i, samt i tillämpliga fall fält 105. Fält 104 ska fyllas i på lämpligt sätt.

Om bidrag söks ska en av uppgifterna i bilaga III [1955] anges i fält 107.

Artikel 9

[1909] Exportören ska ange exportbidraget i euro per enhet av produkt eller vara på dagen för förtfastställelse, enligt exportlicensen eller licensen i förordning (EG) nr 376/2008 eller bidragslicensen i kapitel III i förordning (EG) nr 1043/2005, i fält 44 i exportdeklarationen eller dess elektroniska motsvarighet och i fält 106 på kontrollexemplaret T5 eller dess motsvarighet. Om exportbidraget inte fastställts i förväg, får information om tidigare betalning av exportbidrag för samma produkter eller varor som är högst tolv månader gamla användas. Om den produkt eller vara som ska exporteras inte korsar gränsen till en annan medlemsstat och om den nationella valutan inte är euro, får exportbidraget anges i den nationella valutan.

De behöriga myndigheterna får undanta exportören från kraven i första stycket om administrationen förfogar över ett system som ger samma information till de berörda tjänsterna.

Exportören kan välja att ange en av de uppgifter som anges i bilaga IV [1956] för exportdeklarationer, kontrollexemplaret T5 och motsvarande dokument som omfattar exportbidrag lägre än 1 000 euro.

Artikel 10

[1910] 1. För att bevilja bidrag i de fall då exporten sker sjövägen ska följande särskilda bestämmelser tillämpas:

a) Om kontrollexemplaret T5, eller det nationella dokument som visar att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde, har atterats av de behöriga myndigheterna får de berörda produkterna inte, utom vid force majeure, återvända eller vara kvar i tillfällig förvaring eller för någon godkänd tullbehandling på gemenskapens tullområde, utom för omlastning i högst 28 dagar i en eller flera andra hamnar i samma medlemsstat eller i en annan medlemsstat. Denna frist ska inte tillämpas när de berörda produkterna har lämnat den sista hamnen på gemenskapens tullområde inom den ursprungliga fristen på 60 dagar.

b) Bidraget ska endast betalas ut

— om exportören avger en förklaring om att produkterna inte ska lastas om i en annan hamn inom gemenskapen, eller

— om det för det utbetalande organet läggs fram bevis för att bestämmelserna i punkt a har följts. Detta bevis ska särskilt bestå av transportdokumenten, eller en kopia eller fotokopia av dessa, som ska omfatta produkternas transport från det att de lämnade den första hamnen där de dokument som avses i punkt a atterades till dess att de anländer i det tredjeland där de ska lossas.

Det utbetalande organet ska genomföra lämpliga stickprovskontroller av de förklaringar som anges i första strecksatsen. Därvid ska de bevis som avses i andra strecksatsen krävas.

Om exporten sker med fartyg som upprätthåller en direktförbindelse med en hamn i tredjeland och inte angör någon annan hamn inom gemenskapen får medlemsstaten använda ett förenklat förfarande vid tillämpningen av första strecksatsen.

c) I stället för de villkor som anges i punkt b får den medlemsstat som anges som bestämmelseort i kontrollexemplar T5 eller den medlemsstat där ett nationellt dokument som används som bevis föreskriva att kontrollexemplar T5 eller det nationella dokument som bevisar att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde ska attesteras endast om det läggs fram ett transportdokument i vilket det anges en slutlig destination utanför gemenskapens tullområde.

I sådana fall ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som anges som destination i kontrollexemplar T5 eller den medlemsstat där ett nationellt dokument som används göra någon av de noteringar som återfinns i bilaga V [1957] under "Anmärkningar" i fältet "Kontroll av användning eller destination" på kontrollexemplaret T5 eller under motsvarande rubrik i det nationella dokumentet.

Det utbetalande organet ska genomföra lämpliga stickprovskontroller av att bestämmelserna i denna punkt efterlevs.

d) Om det visar sig att de villkor som anges i punkt a inte är uppfyllda ska vid tillämpningen av artikel 47 den dag eller de dagar varmed fristen på 28 dagar överskridits anses som ett överskridande med motsvarande antal dagar av den frist som föreskrivs i artikel 7.

2. För att bevilja bidrag i de fall då transporten sker på väg, inre vattenväg eller järnväg ska följande särskilda bestämmelser tillämpas:

a) Om kontrollexemplaret T5, eller det nationella dokument som visar att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde, har attesterats av de behöriga myndigheterna får de berörda produkterna inte, utom vid force majeure, återvända eller vara kvar i tillfällig förvaring eller för någon godkänd tullbehandling på gemenskapens tullområde, annat än för transitering och inte för längre tid än 28 dagar. Denna frist ska inte tillämpas när de berörda produkterna slutgiltigt har lämnat gemenskapens tullområde inom den ursprungliga fristen på 60 dagar.

b) Det utbetalande organet ska utföra lämpliga stickprovskontroller av att bestämmelserna i punkt a efterlevs. I sådana fall ska det krävas transportdokument som omfattar transporten av de berörda produkterna till det tredjeland där de ska lossas.

Om det visar sig att de villkor som anges i punkt a inte är uppfyllda ska vid tillämpningen av artikel 47 den dag eller de dagar varmed fristen på 28 dagar överskridits anses som ett överskridande med motsvarande antal dagar av den frist som föreskrivs i artikel 7.

Om både den frist på 60 dagar som föreskrivs i artikel 7.1 och den frist på 28 dagar som föreskrivs i punkt a har överskridits ska minskningen av bidraget eller den del av säkerheten som förverkas vara lika med den förlust som följer av det högsta överskridandet.

3. För att bevilja bidrag i de fall då exporten sker luftvägen ska följande särskilda bestämmelser tillämpas:

a) Kontrollexemplaret T5 eller det nationella dokument som bevisar att produkten har lämnat gemenskapens tullområde får attesteras endast av de behöriga myndigheterna sedan ett transportdokument lagts fram som visar en slutlig destination utanför gemenskapens tullområde.

b) Om det efter avslutandet av de formaliteter som avses i punkt a visar sig att produkterna har varit kvar för omlastning vid en eller flera flygplatser inom gemenskapens tullområde under mer än 28 dagar ska, utom vid force majeure, vid tillämpningen av artikel 47 den dag eller de dagar varmed fristen på 28 dagar har överskridits anses som ett överskridande med motsvarande antal dagar av den frist som föreskrivs i artikel 7.

Om både den frist på 60 dagar som föreskrivs i artikel 7.1 och den frist på 28 dagar som föreskrivs i denna punkt har överskridits ska minskningen av bidraget eller den del av säkerheten som förverkas vara lika med den förlust som följer av det högsta överskridandet.

c) Det utbetalande organet ska genomföra lämpliga stickprovskontroller av att bestämmelserna i denna punkt efterlevs.

d) Den frist på 28 dagar som föreskrivs i punkt b ska inte tillämpas om de berörda produkterna slutgiltigt har lämnat gemenskapens tullområde inom den ursprungliga fristen på 60 dagar.

Artikel 11

[1911] 1. Om den exporterande medlemsstaten låter produkten omfattas av ett av gemenskapens förenklade transitförfaranden enligt artiklarna 412–442a i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [921–952]), som gäller för varor som exporteras via järnväg eller med stor container till en destinationsstation utanför gemenskapens tullområde eller till en mottagare utanför detta område, ska uppvisandet av kontroll exemplet T5 inte vara ett villkor för utbetalningen av bidraget.

2. När punkt 1 tillämpas ska det behöriga tullkontoret se till att följande notering görs på det dokument som utfärdas för utbetalning av exportbidraget: ”Utförsel från gemenskapens tullområde enligt gemenskapens förenklade transiteringsförfarande vid transport med järnväg eller stor container”.

3. Det tullkontor där produkterna hänförs till ett av de förfaranden som avses i punkt 1 får endast tillåta att transportavtalet ändras på ett sådant sätt att transporten slutar inom gemenskapens tullområde endast om det är klarlagt

- att exportbidraget har återbetalats, i de fall det redan har betalats ut, eller
- att de berörda myndigheterna vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bidraget inte kommer att betalas ut.

Om bidraget betalats ut enligt punkt 1, men produkten inte har lämnat gemenskapens tullområde inom den fastställda fristen, ska det behöriga tullkontoret underrätta den myndighet som ansvarar för utbetalningen av exportbidraget om detta förhållande och snarast förse denna myndighet med alla nödvändiga upplysningar. I sådana fall ska bidraget anses vara felaktigt utbetalt.

4. Om en produkt som transporteras enligt gemenskapens förfarande för extern transitering, i enlighet med artiklarna 91–97 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [191–197]), eller enligt ordningen för gemensam transitering, i enlighet med avtalet om ett gemensamt transiteringsförfarande, hänförs till ett av de förfaranden som anges i punkt 1 i en annan medlemsstat än den exporterande medlemsstaten, för transport till en destination utanför gemenskapens tullområde eller för leverans till en mottagare utanför gemenskapens tullområde, ska det tullkontor där produkten hänförs till något av ovan nämnda förfaranden, göra någon av de noteringar som återfinns i bilaga VI [1958] under ”Anmärkningar” i fältet ”Kontroll av användning eller destination” på baksidan av originalet av kontroll exemplar T5.

Om transportavtalet ändras på ett sådant sätt att transporten avslutas inom gemenskapen ska bestämmelserna i punkt 3 tillämpas i tillämpliga delar.

5. Om en produkt som transporteras enligt gemenskapens förfarande vid extern transitering eller enligt ordningen för gemensam transitering tas om hand av

järnvägen i den exporterande medlemsstaten eller i en annan medlemsstat enligt ett avtal om kombinerad väg- och järnvägstransport för att fraktas på järnväg till en destination utanför gemenskapens tullområde, ska tullkontoret vid den järnvägsstation där produkten tas över av järnvägen, eller närmaste tullkontor, göra någon av de noteringar som återfinns i bilaga VII [1959] under "Anmärkningar" i fältet "Kontroll av användning eller destination" på baksidan av originalet av kontrollexemplar T5.

Ett avtal om kombinerad väg- och järnvägstransport som ändras så att transporten avslutas inom i stället för utanför gemenskapen får inte utföras av järnvägen utan att den avsändande stationen först givit tillstånd till detta. I sådana fall ska punkt 3 tillämpas i tillämpliga delar.

Artikel 12

[1912] 1. Oaktat om en produkts förpackning uppfyller tullkraven, ska bidrag beviljas för de produkter som är i fri omsättning och är av gemenskapsursprung.

För de sockerprodukter som avses i artikel 162.1 a iii och b [1493] i förordning (EG) nr 1234/2007 får dock bidrag beviljas, om de enbart är i fri omsättning.

Bidrag får inte beviljas för produkter som används som likvärdiga varor enligt artikel 114.2 e i förordning (EEG) nr 2914/92.

2. För beviljande av bidrag anses produkterna vara av gemenskapsursprung om de i sin helhet framställts i gemenskapen eller om de genomgick sin sista väsentliga bearbetning eller behandling i gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i artikel 23 eller 24 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [123] eller [124]).

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, ska produkter som framställts av följande inte anses uppfylla kraven för bidrag:

a) Material med ursprung i gemenskapen.

b) Sådant från tredjeland importerat jordbruksmaterial som omfattas av de förordningar som avses i artikel 1 och som inte genomgått en väsentlig bearbetning i gemenskapen.

3. Om det ställs som villkor för bidraget att produkten ska ha gemenskapsursprung, måste exportören deklarerera ursprunget enligt definitionen i punkt 2, i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning.

4. Vid export av sammansatta produkter, för vilka bidraget fastställs på grundval av en eller flera av beståndsdelarna, ska bidraget betalas ut om den eller de beståndsdelar för vilka bidraget begärs uppfyller villkoren i punkt 1.

Bidrag ska även beviljas om den eller de beståndsdelar för vilken eller vilka bidraget begärdes ursprungligen hade gemenskapsursprung och/eller var i fri omsättning enligt punkt 1 och inte längre befinner sig i fri omsättning enbart på grund av att de nu ingår i andra produkter.

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska följande bidrag anses vara bidrag som fastställs på grundval av en beståndsdel:

a) Bidrag för produkter inom sektorerna för spannmål, ägg, ris, socker, mjölk och mjölkprodukter som exporteras i form av en av de varor som avses i bilaga II till förordning (EG) nr 1043/2005.

b) Bidrag för vitt socker och råsocker enligt KN-nummer 1701, isoglukos enligt KN-numren 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 och 1702 90 30 samt sirap och andra lösningar av sockerbeter eller sockerrör enligt KN-numren 1702 60 95 och 1702 90 95, vilka används i produkter som avses i artikel 1 j [1451] i förordning (EG) nr 1234/2007.

c) Bidrag för produkter inom sektorerna mjölk och mjölkprodukter samt socker som exporteras i form av produkter enligt KN-numren 0402 10 91–99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31–39, 0403 90 31–39, 0403 90 61–69, 0404 10 26–38,

0404 10 72–84 och 0404 90 81–89 och som exporteras i form av produkter enligt KN-nummer 0406 30 som inte är produkter som har sitt ursprung i medlemsstaterna eller produkter från tredjeland som är i fri omsättning i medlemsstaterna. *Förordning 1084/2010.*

Artikel 13

[1913] 1. För blandningar som omfattas av bestämmelserna i kapitlen 2, 10 eller 11 i Kombinerade nomenklaturen ska följande bidragssatser användas:

a) För blandningar i vilka en beståndsdel står för minst 90 % av vikten ska den sats användas som gäller för denna beståndsdel.

b) För andra blandningar ska den sats användas som gäller för den beståndsdel för vilken den lägsta bidragssatsen är tillämplig. Om bidrag inte beviljas för en eller flera av dessa blandningars beståndsdelar ska heller inte bidrag beviljas för sådana blandningar.

2. Vid beräkning av vilket bidrag som ska utgå för varor som saluförs i varuset eller som sammansatta produkter, ska varje beståndsdel anses utgöra en separat produkt.

3. Bestämmelserna i punkt 1 och 2 ska inte tillämpas på blandningar eller på varor som saluförs i varuset eller som sammansatta produkter, för vilka det fastställts särskilda beräkningsregler.

Artikel 14

[1914] Bestämmelserna om förutfastställelse av bidragssatsen och om ändringar av denna ska tillämpas endast på produkter för vilka det har fastställts ett bidrag som är större än eller lika med noll.

Avsnitt 2 – Differentierade bidrag

Artikel 15

[1915] I de fall då bidragssatsen varierar beroende på destination ska utbetalningen av bidraget ske på de tilläggsvillkor som anges i artiklarna 16 och 17.

Artikel 16

[1916] 1. Inom 12 månader efter det att exportdeklarationen togs emot ska produkterna

a) importeras i oförändrat skick till tredjelandet eller ett av de tredjeländer för vilket bidraget gäller, eller

b) lossas i oförändrat skick i en avlägsen bidragsson för vilken bidrag gäller enligt villkoren i artikel 24.1 b och 24.2.

En förlängning av fristen får dock beviljas enligt villkoren i artikel 46.

2. Produkter ska anses ha importerats i oförändrat skick om det inte på något vis framgår att de har bearbetats.

Följande behandlingar med syfte att förhindra att produkterna förfars får dock utföras innan produkterna importeras, och påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1:

a) Lagerinventering.

b) Fästande av varumärken, förseglingar, etiketter eller andra kännetecken på själva produkterna, eller på deras förpackningar, om detta inte kan leda till att produkterna uppfattas ha ett annat ursprung än det faktiska.

c) Ändring av märkning och numrering av förpackningar eller byte av etikett, om detta inte kan leda till att produkterna uppfattas ha ett annat ursprung än det faktiska.

d) Förpackning, uppäckning, ompackning eller lagning av förpackningar, om detta inte kan leda till att produkterna uppfattas ha ett annat ursprung än det faktiska.

e) Luftning.

f) Kylning.

g) Frysning.

Dessutom ska en produkt som bearbetats innan den importerats anses vara importerad i oförändrat skick om alla produkter som bearbetningen ger upphov till importerats till det tredjeland där bearbetningen har ägt rum.

3. Produkten ska anses ha importerats när tullbehandlingen för import till tredjeland har avslutats, med vilket särskilt avses att importtull har erlagts.

4. Den differentierade delen av bidraget ska betalas ut efter vikten av de produkter som tullbehandlats för import i tredjeland. Om vikten under transporten ändras av naturliga skäl och godkänns av de behöriga myndigheterna, eller på grund av att sådana varuprover tagits som avses i artikel 7.1 andra stycket, ska dessa variationer emellertid inte beaktas.

Artikel 17

[1917] 1. Som bevis för att en produkt tullbehandlats för import ska exportören efter eget val lägga fram ett av följande dokument:

a) En tullhandling, eller en kopia eller fotokopia av denna, eller en utskrift med motsvarande uppgifter som lagrats elektroniskt av den behöriga myndigheten. Kopians, fotokopians eller utskriftens riktighet ska styrkas av något av följande organ:

i) Det organ som undertecknat originaldokumentet eller elektroniskt lagrat motsvarande uppgifter.

ii) Ett offentligt organ i det berörda tredjelandet.

iii) En medlemsstats offentliga organ i det berörda tredjelandet.

iv) Ett organ som sköter utbetalning av exportbidrag.

b) Ett lossningsintyg och intyg om import, utfärdat av ett godkänt företag som på internationell nivå specialiserat sig på kontroll och övervakning (nedan kallat *övervakningsorgan*) i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i bilaga VIII [1960 E], med tillämpning av förlagan i bilaga IX [1960 A]. Datum och nummer för tullhandlingen för import måste framgå på det berörda intyget.

På exportörens begäran kan det utbetalande organet avstå från att tillämpa kravet om certifiering enligt punkt a första stycket om det kan kontrollera att varorna har tullbehandlats för import genom tillgång till elektroniskt lagrad information som innehas av tredjelandets behöriga myndighet eller för dess räkning.

2. När exportören inte kan få tag i det dokument som valts enligt punkt 1.a eller 1.b, också efter det att alla lämpliga åtgärder vidtagits, eller när det råder tveksamheter kring det framlagda dokumentets äkthet, eller kring huruvida det till alla delar är riktigt, får ett eller flera av följande dokument gälla som bevis för att tullformalitetserna fullgjorts:

a) En kopia av lossningsdokumentet, utfärdat eller undertecknat i det tredjeland för vilket exportbidraget är fastställt.

b) Ett lossningsintyg, utfärdat av något av medlemsstaternas offentliga organ som är etablerat i eller har behörighet för destinationen, i enlighet med kraven och i överensstämmelse med förlagan i bilaga X [1960 B]; intyget ska även bekräfta att produkten har lämnat lossningsplatsen, eller åtminstone att produkten, så vitt känt, inte efter lossningen har lastats för vidareexport.

c) Ett lossningsintyg, utfärdat av ett godkänt övervakningsorgan i enlighet med bestämmelserna i bilaga VIII [1960], kapitel III, med tillämpning av förlagan i bilaga XI [1960 C]; intyget ska även bekräfta att produkten har lämnat lossningsplatsen, eller åtminstone att produkten, så vitt känt, inte efter lossningen har lastats för återexport.

d) Ett bankdokument, utfärdat av ett godkänt kreditinstitut som är etablerat inom gemenskapen, som intygar att exportörens konto hos kreditinstitutet har krediterats betalningen för den aktuella exporten, när det gäller något av de tredjeländer som förtecknas i bilaga XII [1960 D].

e) Ett leveranserkännande, utfärdat av ett offentligt organ i det tredjeland, som direkt eller via ett offentligt organ har köpt varorna, eller om det rör sig om en livsmedelshjälsändning.

f) Ett leveranserkännande som utfärdats antingen av en internationell organisation eller ett biståndsorgan som godkänts av exportmedlemsstaten, om det rör sig om en livsmedelshjälsändning.

g) Ett leveranserkännande, utfärdat i tredjeland av ett organ, vars anbudsinfördran får godkännas enligt artikel 47 i förordning (EG) nr 376/2008, om produkterna har köpts av detta organ.

3. Exportören är i samtliga fall skyldig att lägga fram en kopia eller fotokopia av transportdokumenten som ska gälla transporten av de produkter för vilka exportdeklarationen utfärdats.

På exportörens begäran kan, när det gäller sjötransport i container, en medlemsstat godkänna information som motsvarar den i godsdeklarationen om denna kommer från ett informationssystem som sköts av en tredje part med ansvar för transport av containern till bestämmelseorten, förutsatt att denna tredje part är specialiserad på sådan verksamhet och säkerheten hos informationssystemet godkänns av medlemsstaten enligt de kriterier som fastställts i någon av följande internationellt godkända standarder, i den version som är tillämplig under den berörda perioden, enligt punkt 3.B i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 885/2006.

4. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 195 [1506] i förordning (EG) nr 1234/2007 får kommissionen i särskilda fall, som ska fastställas, besluta att det importbevis som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel får anses ha lagts fram genom att ett visst dokument visas upp eller på annat sätt.

Artikel 18

[1918] 1. Ett övervakningsorgan som önskar utfärda intyg enligt artikel 17.1 b och 17.2 c måste godkännas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där man har sitt huvudkontor.

2. Övervakningsorganet ska efter egen begäran godkännas på en treårsperiod, med möjlighet till förlängning, om det uppfyller de villkor som fastställs i bilaga VIII [1960], kapitel I. Godkännandet ska vara giltigt i samtliga medlemsstater.

3. Det ska i godkännandet anges om behörigheten att utfärda intyg enligt artikel 17.1 b och 17.2 c ska gälla hela världen eller endast ett begränsat antal tredjeländer.

Artikel 19

[1919] 1. Övervakningsorganet ska verka i enlighet med bestämmelserna i bilaga VIII [1960], kapitel II, punkt 1.

Om ett eller fler av villkoren i bilaga VIII kapitel II punkt 1 inte uppfylls ska den medlemsstat som godkänt övervakningsorganet tillfälligt upphäva godkännandet under så lång tid som krävs för att åtgärda situationen.

2. Den medlemsstat som godkänt ett övervakningsorgan ska kontrollera dess verksamhet och prestationer i enlighet med kraven i bilaga VIII kapitel II punkt 2.

Artikel 20

[1920] De medlemsstater som har godkänt övervakningsorgan ska införa ett effektivt system för påföljder för de fall då ett godkänt övervakningsorgan har utfärdat falska intyg.

Artikel 21

[1921] 1. Den medlemsstat som har godkänt övervakningsorganet ska omedelbart återkalla godkännandet om

— övervakningsorganet inte längre uppfyller villkoren för godkännandet enligt bilaga VIII [1960] kapitel I, eller

— övervakningsorganet vid upprepade tillfällen och systematiskt har utfärdat falska intyg. I sådana fall ska påföljder enligt artikel 20 inte vara tillämpliga.

2. Återkallandet ska, beroende på vilka brister som upptäckts, antingen vara fullständigt eller endast omfatta vissa av övervakningsorganets delar eller verksamhetsområden.

3. När en medlemsstat återkallar ett godkännande för ett övervakningsorgan som ingår i en grupp av företag, ska de medlemsstater som har godkänt övervakningsorgan från samma grupp tillfälligt upphäva godkännandena för de övervakningsorganen under en period på högst tre månader för att genomföra de undersökningar som krävs för att kontrollera om även de organen omfattas av de brister som upptäckts vid det övervakningsorgan för vilket godkännandet har återkallats.

För tillämpningen av första stycket ska med en grupp av företag avses alla företag vars kapital, direkt eller indirekt, ägs till mer än 50 % av ett och samma moderföretag, inbegripet moderföretaget i sig.

Artikel 22

[1922] 1. Medlemsstaterna ska meddela godkännanden av övervakningsorgan till kommissionen.

2. Om en medlemsstat tillfälligt upphäver eller drar in ett godkännande ska medlemsstaten omedelbart underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om detta och ange vilka brister det var som orsakade upphävandet eller återkallandet.

Underrättelsen till de övriga medlemsstaterna ska skickas till medlemsstaternas centrala organ enligt bilaga XIII [1960 E].

3. Kommissionen ska regelbundet offentliggöra en uppdaterad förteckning över de övervakningsorgan som godkänts av medlemsstaterna.

Artikel 23

[1923] 1. Intyg enligt artikel 17.1 b och 17.2 c som utfärdats efter datum för återkallande eller tillfälligt upphävande av ett godkännande ska vara ogiltiga.

2. Medlemsstaterna ska inte godta intyg enligt artikel 17.1 b och 17.2 c om de upptäcker felaktigheter eller brister i intygen. Om intygen har utfärdats av ett övervakningsorgan som godkänts av en annan medlemsstat, ska den medlemsstat som upptäcker felen underrätta den godkännande medlemsstaten.

Artikel 24

[1924] 1. Medlemsstaterna kan undanta exportörer från kravet att uppvisa annat bevis enligt artikel 17 än transportdokumentet eller dess elektroniska motsvarighet enligt artikel 17.3 om en exportdeklaration ger rätt till bidrag

- a) vars differentierade del inte överstiger
  - i) 2 400 euro när det tredjeland eller territorium som utgör destinationsort anges i bilaga XIV[1960 F],
  - ii) 12 000 euro när det tredjeland eller territorium som utgör destinationsort inte anges i bilaga XIV, eller
- b) om destinationshamnen är belägen i den avlägsna bidragszonen för den berörda produkten.

2. Undantaget i punkt 1.b i ska tillämpas endast om följande villkor uppfylls:

- a) Produkterna transporteras i container och transporten av containrarna till lossningshamnen sker till sjöss.
- b) I transporthandlingen anges som destination det land som anges på exportdeklarationen eller en hamn som vanligtvis används för lossning av produkter avsedda för ett bakomliggande land som betjänas av hamnen och som är det bestämmelseland som anges på exportdeklarationen.
- c) Bevis för lossning tillhandahålls enligt artikel 17.2 a, b eller c.

På exportörens begäran kan, när det gäller sjötransport i container, en medlemsstat godkänna att det bevis för lossning som avses i punkt c första stycket i stället tillhandahålls i form av motsvarande information som den i lossningsintyget om denna fås från ett informationssystem som sköts av en tredje part med ansvar för transporten av containern till bestämmelseorten, förutsatt att denna tredje part är specialiserad på sådan verksamhet och säkerheten hos informationssystemet godkänns av medlemsstaten enligt de kriterier som fastställts i någon av följande internationellt godkända standarder, i den version som är tillämplig under den berörda perioden, enligt punkt 3.B i bilaga I till förordning (EG) nr 885/2006.

Bevis för lossning får tillhandahålls enligt punkt c första stycket eller enligt andra stycket utan att exportörerna behöver bevisa att de vidtagit lämpliga åtgärder för att skaffa fram det dokument som avses i artikel 17.1 a eller 17.1.b.

3. Undantaget i punkt 1 a beviljas automatiskt utom vid tillämpning av punkt 4.

Undantaget i punkt 1 b beviljas för tre år i form av ett skriftligt tillstånd före export på exportörens begäran. Exportörer som använder dessa godkännanden ska hänvisa till godkännandenumret i sin begäran om betalning.

4. Om medlemsstaten anser att produkterna för vilka exportören söker undantag enligt denna artikel har exporterats till ett annat land än det som anges i exportdeklarationen, eller, allt efter omständigheterna, till ett land utanför den berörda avlägsna bidragszon för vilken bidraget har fastställts, eller om exportören på ett konstlat sätt har delat upp en exporttransaktion för att dra nytta av ett undantag, ska medlemsstaten omedelbart återkalla varje undantag enligt denna artikel för den berörda exportören.

Den berörda exportören ska inte kunna beviljas nya undantag enligt denna artikel under två år från det att godkännandet återkallades.

Om ett undantag återkallas ska de berörda produkterna inte längre vara berättigade till exportbidrag och bidraget ska återbetalas om exportören inte kan lägga fram de bevis som krävs enligt artikel 17 för de berörda produkterna.

Rätten till exportbidrag ska inte heller längre gälla för produkter som omfattas av en exportdeklaration som utfärdats efter den dag då den gärning som ledde till att rätten till bidrag återkallades, och bidragen ska återbetalas om exportören inte kan lägga fram de bevis som krävs enligt artikel 17 för de berörda produkterna.

Artikel 25

[1925] 1. Som ett undantag från artikel 15, och utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 27, ska på exportörens begäran en del av bidraget betalas ut så snart det har styrkts att produkten har lämnat gemenskapens tullområde.

2. Den del av bidraget som avses i punkt 1 ska beräknas med utgångspunkt från den lägsta bidragssatsen minskad med 20 % av skillnaden mellan den förutfastställda bidragssatsen och den lägsta bidragssatsen. I de fall ingen bidragssats fastställts ska denna betraktas som lägsta bidragssats.

När det belopp som ska betalas ut inte överstiger 2 000 euro får medlemsstaten uppskjuta utbetalningen av beloppet till dess att hela bidragsbeloppet ska betalas ut, utom i de fall då exportören i fråga uppger att han inte kommer att ansöka om utbetalning av något ytterligare belopp för den berörda transaktionen.

3. I de fall då destinationen avviker från den destination som angivits i fält 7 i den exportlicens med förutfastställelse som utfärdats, gäller följande:

a) Om bidragssatsen för den faktiska destinationen är lika med eller högre än bidragssatsen för den destination som anges i fält 7, ska bidragssatsen för den destination som anges i fält 7 tillämpas.

b) Om bidragssatsen för den faktiska destinationen är lägre än bidragssatsen för den destination som anges i fält 7, ska det utbetalas ett exportbidrag som

— motsvarar det bidrag som ska utbetalas vid tillämpning av bidragssatsen för den faktiska destinationen,

— är nedsatt, utom vid force majeure, med 20 % av mellanskillnaden mellan bidragssatsen för den angivna destinationen i fält 7 och bidragssatsen för den faktiska destinationen.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta stycke ska de bidragssatser användas som gäller den dag då ansökan om exportlicens lämnas in. Dessa bidragssatser ska, i förekommande fall, anpassas den dag då exportdeklarationen eller betalningsdeklarationen tas emot.

Då bestämmelserna i första och andra styckena och i artikel 48 tillämpas på en och samma exporttransaktion, ska det belopp som blir resultatet av tillämpningen av första stycket minskas med den straffavgift som åsyftas i artikel 48.

4. Om en bidragssats fastställts inom ramen för ett anbudsförfarande och om det i anbudsförfarandet föreskrivs en obligatorisk destination, ska det vid beräkningen av den lägsta bidragssatsen inte tas någon hänsyn till den omständigheten att det inte fastställdes något periodiskt bidrag, eller att det eventuellt fastställdes ett periodiskt bidrag för den obligatoriska destinationen, den dag då licensansökan lämnades in och den dag då exportdeklarationen togs emot.

Artikel 26

[1926] 1. Bestämmelserna i punkterna 2—5 ska tillämpas när en produkt exporteras sedan det lagts fram en exportlicens med eller utan förutfastställelse som anger en obligatorisk destination.

2. Om produkten inte når den obligatoriska destinationen ska endast den del av bidraget betalas ut som beräknas enligt artikel 25.2.

3. Om produkten på grund av force majeure levereras till en annan destination än den för vilken licensen utfärdades, ska ett bidrag betalas ut på exportörens begäran om denne lägger fram bevis om force majeure och om produktens faktiska destination; bevis om produktens faktiska destination ska läggas fram i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 16 och 17.

4. Om punkt 3 tillämpas ska det tillämpliga bidraget vara lika med det bidrag som fastställts för den faktiska destinationen, utan att överstiga den bidragssats som är tillämplig för den destination som angivits i fält 7 i den utfärdade exportlicensen med förutfastställelse av bidraget.

Bidragssatserna ska i förekommande fall anpassas den dag då exportdeklarationen eller betalningsdeklarationen togs emot.

5. Om en produkt exporteras enligt en licens som utfärdats i enlighet med artikel 47 i förordning (EG) nr 376/2008 och bidraget varierar beroende på destination, ska exportören för att bli berättigad till det bidrag som fastställts i förväg, förutom den bevisning som krävs i artikel 17 i den här förordningen, också styrka att produkten har levererats till det organ i det importerande tredjeland som anges i det anbudsförfarande som åsyftas i licensen.

Avsnitt 3 — Särskilda åtgärder till skydd för gemenskapens ekonomiska intressen

Artikel 27

[1927] 1. Om

- a) det råder starkt tvivel om produktens faktiska destination, eller
- b) produkten kan komma att återinföras till gemenskapen på grund av en skillnad mellan bidraget för den exporterade produkten och den importtull utan förmånsbehandling som tillämpades för en identisk produkt den dag då exportdeklarationen togs emot, eller
- c) det föreligger konkreta misstankar om att produkten i oförändrat skick eller efter att ha bearbetats i tredjeland kommer att återinföras till gemenskapen eftersom den då beviljas befrielse från importtull eller en minskning av importtullen, ska det enhetliga bidraget eller den del av bidraget som avses i artikel 25.2 endast utbetalas om produkten har lämnat gemenskapens tullområde i enlighet med bestämmelserna i artikel 7, och
  - i) produkten, då det rör sig om ett enhetligt bidrag, har importerats till ett tredjeland inom 12 månader efter det att exportdeklarationen togs emot eller har genomgått en väsentlig bearbetning eller behandling inom denna tidsfrist, i den mening som avses i artikel 24 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [124]), eller
  - ii) produkten, då bidraget varierar beroende på destination, inom 12 månader efter det att exportdeklarationen togs emot, importeras i oförändrat skick till ett visst tredjeland.

När det gäller import till tredjeland ska bestämmelserna i artiklarna 16 och 17 gälla.

För samtliga bidrag får dessutom de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna kräva att ytterligare bevis läggs fram som, på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt, styrker att produkterna faktiskt har släppts ut på marknaden i det importerande tredjelandet eller att produkterna har genomgått en väsentlig bearbetning eller behandling i enlighet med artikel 24 i förordning (EEG) nr 2913/92.

En förlängning av fristen kan beviljas enligt villkoren i artikel 46 i den här förordningen.

2. Medlemsstaterna ska tillämpa bestämmelserna i punkt 1 på eget initiativ samt på begäran av kommissionen.

Bestämmelserna för det fall som åsyftas i punkt 1 b ska inte tillämpas om de konkreta förhållandena vid transaktionen i fråga, i synnerhet beträffande transportkostnaderna, gör det sannolikt att det inte föreligger någon risk för återimport. Dessutom får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelserna för det fall

som åsyftas i punkt 1 b om bidragsbeloppet uppgår till högst 500 euro för den berörda exportdeklarationen.

3. Om produkten vid tillämpning av punkt 1 på grund av force majeure förstörts under transporten sedan den lämnat gemenskapens tullområde, utbetalas

- a) hela bidragsbeloppet när det gäller icke differentierade bidrag;
- b) den del av bidraget som anges i artikel 25 när det gäller differentierade bidrag.

4. Bestämmelserna i punkt 1 ska tillämpas innan exportbidraget betalas ut.

Exportbidraget ska anses som oberättigat och ska återbetalas om de behöriga myndigheterna, även efter utbetalningen av bidraget, fastställer

a) att produkterna förstörts eller skadats innan de släppts ut på marknaden i ett tredjeland eller innan de där genomgått en väsentlig bearbetning eller behandling i den mening som avses i artikel 24 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [124]) om inte exportören på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt kan visa att exporten skett på sådana ekonomiska villkor att produkterna rimligtvis kunnat saluföras på marknaden i ett tredjeland, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 28.2 andra stycket i den här förordningen,

b) att produkterna i ett tredjeland placerats under ett suspensivt tullarrangemang 12 månader efter den dag då de exporterades från gemenskapen utan att ha genomgått en väsentlig bearbetning eller behandling i ett tredjeland i den mening som avses i artikel 24 i förordning (EEG) nr 2913/92 och att exporten inte skett som ett led i en normal affärstransaktion,

c) att de exporterade produkterna har återimporterats till gemenskapen utan att ha genomgått en väsentlig bearbetning eller behandling i den mening som avses i artikel 24 i förordning (EEG) nr 2913/92 och att importtullen utan förmånsbehandling är lägre än det beviljade bidraget och att exporten inte skett som ett led i en normal affärstransaktion,

d) att de exporterade produkter som avses i bilaga XV [1960 G] har återimporterats till gemenskapen

— efter att ha bearbetats eller behandlats i ett tredjeland utan att ha uppnått den bearbetningsgrad som föreskrivs i artikel 24 i förordning (EEG) nr 2913/92, och

— vid återimporten åtnjutit tillämpning av en nedsatt importtullsats eller nolltullsats jämfört med tullsatsen utan förmånsbehandling.

Om medlemsstaterna konstaterar att andra produkter än de som anges i bilaga XV [1960 G] innebär en risk för att det sker en omläggning av handeln ska de så snart som möjligt informera kommissionen om detta.

Bestämmelserna i punkterna c och d i andra stycket ska inte tillämpas om bestämmelserna i avdelning VI kapitel 2 ”Återinförda varor” i förordning (EEG) nr 2913/92 tillämpas och om produkterna återimporteras åtminstone två år efter exportdatumet.

Bestämmelserna i artikel 48 ska inte tillämpas i de fall som nämns i punkterna b, c och d.

Avsnitt 4 — Fall när bidrag inte beviljas

Artikel 28

[1928] 1. Bidrag ska inte beviljas för produkter som inte är av sund, god och marknadsmässig kvalitet dagen för mottagandet av exportdeklarationen.

Produkter motsvarar de krav som ställs i första stycket när de kan saluföras på gemenskapens territorium under normala omständigheter och under den beteckning som anges på bidragsansökningarna och när dessa produkter är avsedda att användas som livsmedel utan att deras användning för detta ändamål är utesluten eller minskar kraftigt på grund av deras egenskaper eller skick.

Huruvida produkterna uppfyller de krav som avses i första stycket ska prövas i enlighet med gällande normer eller praxis i gemenskapen.

Bidrag ska emellertid även beviljas om de exporterade produkterna i mottagarlandet omfattas av särskilda obligatoriska krav, särskilt i fråga om hälsa och hygien, som inte överensstämmer med gällande normer eller praxis i gemenskapen. Det åligger exportören att på begäran av den behöriga myndigheten visa att produkterna uppfyller sådana obligatoriska krav i det tredjeland som är mottagarland.

Särskilda bestämmelser får dessutom införas för vissa produkter.

2. Om produkten var av sund och god marknadsmässig kvalitet när den lämnade gemenskapens tullområde har exportören rätt till den del av bidragssatsen som beräknas enligt bestämmelserna i artikel 25.2, utom i de fall då artikel 27 gäller. Exportören förlorar emellertid denna rättighet om det kan styrkas

— att produkten inte är av sund och god marknadsmässig kvalitet på grund av ett fel som är dolt och därför uppträder först senare,

— att produkten inte har kunnat saluföras till slutkonsumenten på grund av att sista förbrukningsdagen legat för nära exportdagen.

Om det kan styrkas att produkten inte är av sund och god marknadsmässig kvalitet och den ännu inte har tullbehandlats för import i tredjeland, är exportören inte berättigad till den differentierade delen av bidraget.

3. Inga bidrag ska beviljas för produkter med halter av radioaktivitet som överskrider de högsta tillåtna gränsvärden som fastställts i gemenskapslagstiftningen. Gränsvärdena ska, oberoende av produkternas ursprung, vara de värden som fastställs i artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 733/2008.

Artikel 29

[1929] 1. Bidrag ska inte beviljas för export som är belagd med en exportavgift som är fastställd i förväg eller genom anbudsförfarande.

2. Om det för en sammansatt produkt i förväg är fastställt en exportavgift för en eller flera av beståndsdelarna, ska det inte beviljas något bidrag för denna eller dessa beståndsdelar.

Artikel 30

[1930] Bidrag ska inte beviljas för produkter som säljs eller distribueras ombord på fartyg och som sedan kan tänkas återinföras tullfritt till gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 918/83 (TFH II [101] o.f.).

Kapitel 2 — Förskottsbetalning av bidrag vid export

Artikel 31

[1931] 1. På exportörens begäran ska medlemsstaterna förskottera hela eller en del av bidraget så snart exportdeklarationen har tagits emot, på villkor att en säkerhet ställs som motsvarar förskottsbeloppet plus 10 %.

Medlemsstaterna får fastställa på vilka villkor det ska vara möjligt att begära förskottsbetalning av en del av bidraget.

2. Förskottet ska beräknas på grundval av den bidragssats som är tillämplig på den angivna destinationen, eventuellt korrigerat för andra belopp som anges i gemenskapslagstiftningen.

3. Medlemsstaterna får underlåta att tillämpa bestämmelserna i punkt 1 om det belopp som ska betalas inte överstiger 2 000 euro.

Artikel 32

[1932] 1. Om förskottet är större än det belopp som faktiskt skulle ha betalats ut för den berörda exporten eller för en motsvarande export, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål inleda förfarandet i artikel 29 i förordning (EEG) nr 2220/85 i syfte att exportören ska betala mellanskillnaden plus 10 %.

Tillägget på 10 % ska dock inte tas ut när på grund av force majeure

— de bevis, som enligt denna förordning krävs för att bli berättigad till bidrag, inte kan läggas fram, eller

— produkten har nått en annan destination än den för vilken förskottet har beräknats.

2. Om produkten inte når den destination för vilken förskottet har beräknats på grund av en oegentlighet som tredje man begått till skada för exportören, och om exportören omedelbart skriftligen och på eget initiativ underrättar de behöriga myndigheterna om detta och återbetalar det utbetalda förskottet, ska tillägget enligt punkt 1 begränsas till en ränta för den tid som förflutit mellan utbetalningen av det förskottsutbetalda bidraget och återbetalningen och ska beräknas i enlighet med artikel 49.1 fjärde stycket.

Första stycket gäller inte om de behöriga myndigheterna redan har underrättat exportören om att de har för avsikt att göra en kontroll eller om exportören på annat sätt har fått kännedom om att de behöriga myndigheterna har för avsikt att göra en kontroll.

3. Med ”export av likvärdiga produkter” avses: export, efter återimport enligt förfarandet för returvaror, av likvärdiga produkter som hänförs till samma varukod i Kombinerade nomenklaturen, förutsatt att villkoren i artikel 44.2 a och b i förordning (EG) nr 376/2008 är uppfyllda.

Första stycket ska endast tillämpas när förfarandet för returvaror har använts i den medlemsstat där exportdeklarationen togs emot för den första exporten eller i den medlemsstat som produkten ursprungligen kommer ifrån, i enlighet med artikel 15 i rådets direktiv 97/78/EG.

Avdelning III — Andra former av export och specialfall

Kapitel 1 — Destinationer som jämställs med export utanför gemenskapen samt proviantering

Artikel 33

[1933] 1. Vid tillämpningen av denna förordning ska följande jämställas med export från gemenskapen:

a) Leveranser inom gemenskapen i syfte att proviantera

— sjögående fartyg,

— luftfartyg som trafikerar internationella flyglinjer, även flyglinjer inom gemenskapen.

b) Leveranser till internationella organisationer som är etablerade inom gemenskapen.

c) Leveranser till väpnade styrkor som är stationerade i en medlemsstat men som inte för dess flagg.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas om identiska produkter som importeras från tredjeland för dessa användningar är befriade från importtull i den berörda medlemsstaten.

3. Med export utanför gemenskapens tullområde ska jämställas leveranser av produkter avsedda att placeras i de lager som de internationella biståndsorganisationerna etablerat inom gemenskapen och som används för livsmedelsbistånd till tredjeland.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där lagringen sker, vilka fastställer tullstatus för lagren, ska godkänna tillämpningen av bestämmelserna i första stycket och vidta nödvändiga åtgärder för att tillse att de berörda produkterna når sin destination.

4. Bestämmelserna i artikel 5.7 ska inte tillämpas på leveranser enligt denna artikel. Medlemsstaterna får dock vidta lämpliga åtgärder för att kunna kontrollera produkterna.

Artikel 34

[1934] 1. För de leveranser som avses i artiklarna 33 och 41 får medlemsstaterna tillåta att följande förfarande används för utbetalning av bidrag, trots bestämmelserna i artikel 5. En exportör som fått tillstånd att använda detta förfarande får inte samtidigt använda det normala förfarandet för identiska produkter.

Tillståndet får begränsas till vissa lastningsplatser i den exporterande medlemsstaten. Tillståndet får gälla för lastning i hamnar i andra medlemsstater och i sådana fall ska artikel 8 tillämpas.

2. För produkter som lastas varje månad enligt bestämmelserna i denna artikel, ska den sista dagen i månaden vara den avgörande dagen för bestämning av bidragssatsen.

Den avgörande händelse för växelkursen som ska vara tillämplig för bidragssatsen ska vara den som anges i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1913/2006.

3. Om bidraget har fastställts genom anbud måste licensen vara giltig den sista dagen i månaden.

4. Exportören ska föra ett kontrollregister med följande information:

a) Uppgifter som gör att produkterna kan identifieras i enlighet med artikel 5.4.

b) Namn eller registreringsnummer på alla fartyg eller luftfartyg som produkterna har lastats på.

c) Lastningsdatum.

Den information som avses i första stycket ska föras in i registret senast den första arbetsdag som följer efter dagen för lastningen. Om lastningen sker i en annan medlemsstat, ska denna information föras in i registret senast den första arbetsdag som följer på den dag då exportören måste ha underrättats om att produkterna har lastats.

Exportören ska också underställa sig de kontroller medlemsstaterna kan anse vara nödvändiga och bevara registret under minst tre år från utgången av det aktuella kalenderåret.

5. Medlemsstaterna får bestämma att registret får ersättas av de dokument som används vid varje leverans och på vilka tullmyndigheterna har intygat datumet för lastningen.

6. Punkterna 2—5 ska tillämpas i tillämpliga delar på leveranser av de slag som anges i artikel 33.1 b och c.

Artikel 35

[1935] 1. Vid tillämpning av artikel 33.1 a ska produkter som är avsedda att konsumeras ombord på luftfartyg eller på passagerarbåtar, inbegripet färjor, men som beretts innan de tas ombord, anses ha beretts ombord på dessa transportmedel.

2. Punkt 1 gäller endast om exportören på ett tillfredsställande sätt kan styrka kvantitet, slag och egenskaper hos de basprodukter som använts vid beredningen och för vilka bidraget begärs.

3. Det förfarande för proviantlager som anges i artikel 37 får tillämpas på beredning av det slag som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Artikel 36

[1936] 1. Bidraget ska inte betalas ut om de produkter, för vilka exportdeklarationen har tagits emot, inte i oförändrat skick har nått en av de destinationer som anges i artikel 33 inom 60 dagar från mottagandet.

2. Bestämmelserna i artikel 7.3 och 7.4 ska tillämpas i de fall som avses i punkt 1 i denna artikel.

3. Om en produkt, för vilken en exportdeklaration tagits emot, innan den når en av de destinationer som anges i artikel 33, passerar igenom andra delar av gemenskapens tullområde än den medlemsstat där deklarationen togs emot, ska bevis för att produkten nått den avsedda destinationen läggas fram i form av kontrollexemplaret T5.

På kontrollexemplaret T5 ska fälten 33, 103 och 104 fyllas i, samt i tillämpliga fall fält 105. Fält 104 ska fyllas i på lämpligt sätt.

4. Formulär 302 som åtföljer de produkter som levereras till väpnade styrkor i enlighet med bestämmelserna i artikel 33.1 c ska jämföras med det kontrollexemplar T5 som avses i punkt 3 i denna artikel, på villkor att de behöriga militära myndigheterna på detta formulär intygar att produkterna har tagits emot.

Artikel 37

[1937] 1. Medlemsstater får betala ut bidraget i förskott till exportören på de särskilda villkor som anges nedan, när det styrkts att produkterna, utom vid force majeure, inom 30 dagar från den dag då exportdeklarationen togs emot har placerats i lokaler under tullkontroll för proviantering inom gemenskapen av

a) sjögående fartyg, eller

b) luftfartyg som trafikerar internationella flyglinjer, även flyglinjer inom gemenskapen, eller

c) sådana borrh- eller produktionsplattformar som avses i artikel 41.

De lokaler som står under tullkontroll, i fortsättningen kallade ”proviantlager”, och lagerhavaren, måste vara särskilt godkända för tillämpning av denna artikel.

2. Den medlemsstat på vars territorium proviantlagret är beläget ska godkänna endast sådana lagerhavare och proviantlager som ger tillräckliga garantier. Godkännandet kan återtas.

Godkännande ska ges endast till lagerhavare som skriftligen åtar sig

a) att efter eventuell förpackning ta produkterna ombord i oförändrat eller fruset skick, för att inom gemenskapen proviantera

— sjögående fartyg, eller

— luftfartyg som trafikerar internationella flyglinjer, även flyglinjer inom gemenskapen, eller

— de borrh- eller produktionsplattformar som avses i artikel 41;

b) att föra ett register som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att genomföra kontroller och som särskilt innehåller uppgifter om

— det datum då produkterna togs in på proviantlagret,

— nummer på de tulldokument som åtföljer produkterna och det berörda tullkontorets namn,

— den information som krävs för att identifiera produkterna i enlighet med artikel 5.4,

— det datum då produkterna togs ut ur proviantlagret,

— registreringsnummer och namn (om sådana finns) för alla fartyg och luftfartyg på vilka produkterna har lastats, eller namnet på det lager till vilket de har förts över,

— lastningsdatum;

c) att bevara registret under minst tre år från utgången av det aktuella kalenderåret;

d) att underkasta sig regelbundna och andra kontroller som de behöriga myndigheterna anser vara önskvärda för att kontrollera att bestämmelserna i denna punkt efterlevs;

e) att betala de belopp som kan komma att återkrävas i enlighet med artikel 39.

3. Det förskottsbelopp som betalas ut till exportören enligt punkt 1 ska bokföras som en utbetalning av det organ som gör utbetalningen.

Artikel 38

[1938] 1. Om exportdeklarationen har tagits emot i den medlemsstat i vilken proviantlagret är beläget, och produkterna tas in i ett sådant lager, ska den behöriga tullmyndigheten på det nationella dokument som krävs för att erhålla förskottsbetalning av bidraget ange att produkterna uppfyller villkoren i artikel 37.

2. Om exportdeklarationen har tagits emot i en annan medlemsstat än den i vilken proviantlagret är beläget, ska bevis för att produkterna har placerats i ett proviantlager läggas fram i form av kontrollexemplaret T5.

Särskilt fälten 33, 103, 104, och i förekommande fall 105, ska fyllas i på kontrollexemplar T5. Under rubriken "Övrigt", i fält 104 på kontrollexemplar T5, ska någon av de noteringar som återfinns i bilaga XVI [1960 H] göras.

Det behöriga tullkontoret i destinationsmedlemsstaten ska på kontrollexemplaret bekräfta att produkterna tagits in i lagret, efter att först ha kontrollerat att produkterna har förts in i det register som avses i artikel 37.2.

Artikel 39

[1939] 1. Om det visar sig att en produkt som placerats i proviantlager inte har använts i föreskrivet syfte, eller inte är i sådant skick att detta kan ske, ska lagerhavaren betala ett schablonbelopp till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där lagret är beläget.

2. Det schablonbelopp som avses i punkt 1 ska beräknas på följande sätt:

a) Först summeras de importtullar som är tillämpliga på en identisk produkt när denna övergår till fri omsättning i den medlemsstat där lagret är beläget.

b) Därefter ökas den summa som räknats fram enligt a med 20 %.

Den sats som ska användas vid beräkningen av importtullen ska vara

a) den sats som var tillämplig den dag, då produkten inte användes i föreskrivet syfte, eller från och med vilken den inte längre var i sådant skick att detta kunde ske, eller

b) om detta datum inte kan fastställas, den sats som tillämpades den dag då det upptäcktes att föreskrifterna om obligatorisk destination inte hade iakttagits.

3. Om lagerhavaren kan visa att det belopp som förskotterats för produkten ifråga är mindre än det schablonbelopp som beräknats enligt punkt 2, ska han endast betala det förskotterade beloppet plus 20 %.

Om beloppet förskotterades i en annan medlemsstat ska dock påslaget vara 40 %. I sådana fall ska om den medlemsstat där lagringen äger rum inte deltar i den ekonomiska och monetära unionen omräkningen till den nationella valutan ske enligt den omräkningskurs för euron som gällde den dag som användes vid beräkningen av de tullsatser som avses i punkt 2 första stycket a.

4. Den betalning som avses i denna artikel ska inte tillämpas på förluster under lagringen i proviantlagret som orsakas av naturlig viktminskning eller beror på förpackningen.

Artikel 40

[1940] 1. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där proviantlagret är beläget ska minst en gång var tolfte månad göra en fysisk kontroll av de produkter som förvaras på lagret.

Om produkter tas in i och förs ut ur proviantlagret under ständig fysisk kontroll av tullmyndigheten, får dock de behöriga myndigheterna begränsa sin kontroll till en granskning av de dokument som visar vilka produkter som lagras.

2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten där lagret är beläget får tillåta att produkterna förs över till ett annat proviantlager.

I sådana fall ska registret över det första proviantlagret innehålla uppgifter om det andra proviantlagret. Det andra proviantlagret och den andra lagerhavaren ska likaså vara särskilt godkända enligt bestämmelserna för proviantlager.

När produkterna har ställts under tullkontroll i det andra proviantlagret, blir den andra lagerhavaren ansvarig för betalningen av en eventuell fordran enligt artikel 39.

3. Om det andra proviantlagret inte är beläget i samma medlemsstat som det första, ska bevis för att produkterna har placerats i det andra lagret läggas fram i form av originalet av kontrollexemplaret T5, med en av de noteringar införda som anges i artikel 38.2.

Det behöriga tullkontoret i destinationsmedlemsstaten ska på kontrollexemplaret T5 bekräfta uppläggningsen på lagret, efter att först ha kontrollerat att produkterna har förts in i det register som avses i artikel 37.2.

4. Om produkterna efter lagringen förs ut ur proviantlagret och tas ombord i en annan medlemsstat än den medlemsstat där lagret är beläget, ska bevis för att produkterna har tagits ombord läggas fram enligt bestämmelserna i artikel 36.3.

5. Bevis för att produkterna har placerats under tillsyn i ett annat proviantlager och bevis för ombordtagning inom gemenskapen och om leverans enligt vad som anges i artiklarna 41 och 42.3 a måste läggas fram, utom i fall av force majeure, inom 12 månader från den dag då produkterna lämnade proviantlagret. Artikel 46.3, 46.4 och 46.5 ska tillämpas i tillämpliga delar.

Kapitel 2 — Specialfall

Artikel 41

[1941] 1. Vid beräkningen av bidragssatsen ska följande fall anses utgöra leveranser enligt artikel 33.1 a:

a) Proviantering av borrhäls- och produktionsplattformar, inklusive arbetsställen som betjänar sådana verksamheter, som är belägna på den europeiska kontinentalsockeln, eller på kontinentalsockeln i den icke-europeiska delen av gemenskapen, men utanför en zon på tre nautiska mil från den baslinje från vilken bredden på en medlemsstats territorialvatten bestäms, och

b) proviantering av örlogsfartyg och militära hjälpfartyg som för någon av medlemsstaternas flagg i farvatten utanför territorialgränserna.

Med proviantering avses alla produkter som enbart är avsedda att konsumeras ombord.

2. Bestämmelserna i punkt 1 ska tillämpas endast om bidragssatsen i så fall blir högre än den lägsta satsen.

Medlemsstaterna får tillämpa dessa bestämmelser på all proviantering, om

a) ett ombordtagningsintyg läggs fram, och

b) i fråga om plattformar, om

— leveransen utgör en del av en proviantering av plattformen som godkänts som normal proviantering av den behöriga myndigheten i den medlemsstat från vilken produkterna fraktas till plattformen. I detta fall ska — utom vid force majeure —

hamnarna eller platserna för utskeppningen, fartygstyp vid sjöfrakt samt förpacknings- och containertyp vara de som normalt används,

— den som utför leveranserna med fartyg eller helikopter är en fysisk eller juridisk person som inom gemenskapen för register, som är tillgängliga för granskning och tillräckligt utförliga för att uppgifterna om flyg- eller sjötransporten ska kunna kontrolleras.

3. Det ombordtagningsintyg som avses i punkt 2 a ska ge fullständiga uppgifter om produkterna samt namnet på eller andra uppgifter som identifierar den plattform eller det örlogsfartyg eller hjälpfartyg dit produkterna levererades samt datum för leveransen. Medlemsstaterna får kräva att ytterligare information lämnas.

Intyget ska undertecknas enligt följande bestämmelser:

a) I fråga om plattformar: av den person som enligt plattformens ledning har ansvaret för plattformens proviantering. De behöriga myndigheterna ska vidta lämpliga åtgärder för att försäkra sig om transaktionens äkthet, och medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa åtgärder.

b) I fråga om örlogsfartyg och hjälpfartyg: av militära myndigheter.

Trots bestämmelserna i punkt 2 får medlemsstaterna när det gäller leveranser till plattformar befria exportörerna från skyldigheten att lägga fram ombordtagningsintyg om det gäller en leverans

a) som ger rätt till ett bidrag som inte överstiger 3 000 euro per export,

b) som ger medlemsstaten tillräcklig garanti för att produkterna nått sin destination, och

c) för vilken transportdokument och betalningsbevis läggs fram.

4. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som beviljar bidraget ska kontrollera de kvantiteter som uppges ha levererats till plattformen genom att granska de register som förs av exportören och av den som ansvarar för provianteringsfartyget eller provianteringshelikoptern. De ska också försäkra sig om att de proviantkvantiteter som levererats enligt bestämmelserna i denna artikel inte överstiger den ombordvarande personalens förbrukning.

Vid tillämpningen av föregående stycke ska vid behov hjälp kunna begäras från de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater.

5. När artikel 8 tillämpas i fråga om proviantering av en plattform ska i fält 104 på kontrollexemplaret T5 någon av de noteringar som återfinns i bilaga XVII [1960 I] göras under rubriken ”Övrigt”.

6. När artikel 37 tillämpas ska lagerhavaren åta sig att föra ett sådant register som avses i artikel 37.2 b med uppgifter om till vilken plattform varje parti har transporterats, namn eller nummer på det fartyg eller den helikopter som utförde transporten och datum för leveranserna. De ombordtagningsintyg som anges i punkt 3 andra stycket a i denna artikel ska anses utgöra en del av registret.

7. Medlemsstaterna ska se till att det förs ett register över mängden produkter från varje sektor som levereras till plattformar och som omfattas av bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 42

[1942] 1. Vid fastställande av vilken bidragssats som ska beviljas ska leveranser av proviant utanför gemenskapen anses utgöra leveranser enligt artikel 33.1 a.

2. När bidragssatsen varierar beroende på destination, ska bestämmelserna i punkt 1 tillämpas när bevis företes på att de produkter som faktiskt levererats ombord är samma produkter som lämnade gemenskapens tullområde i detta syfte.

3. I denna artikel avses med *direktleverans*: leverans av en container eller ett helt parti ombord på ett fartyg.

4. Bevisning enligt punkt 2 sker på följande sätt:

a) Bevis på direktleverans ombord för proviantering ska läggas fram i form av ett tulldokument eller ett dokument bestyrkt av tullmyndigheten i det tredjeland där leveransen ombord ägde rum. Dokumentet kan utformas enligt förlagan i bilaga XVIII [1960 J].

Det ska fyllas i på ett eller flera av gemenskapens officiella språk och på ett språk som används i det berörda tredjelandet.

b) Om de exporterade produkter som ska levereras ombord för proviantering inte levereras direkt utan först ställs under tullkontroll i det tredjeland som är destination, ska bevis för att produkterna har levererats ombord läggas fram i form av

— ett tulldokument, eller ett dokument bestyrkt av tullmyndigheterna i tredjelandet, som visar att innehållet i en container eller ett helt parti produkter har placerats i ett proviantlager och att däri befintliga produkter uteslutande kommer att användas för proviantering; dokumentet kan utformas enligt förlagan i bilaga XVIII [1960 J], och

— ett tulldokument, eller ett dokument bestyrkt av tullmyndigheterna i det tredjeland där leveransen ägde rum, som visar att samtliga produkter i containern eller det ursprungliga partiet slutgiltigt har lämnat lagret och levererats ombord, och som innehåller uppgifter om hur många delleranser som ägt rum; dokumentet kan utformas enligt förlagan i bilaga XVIII [1960 J].

c) Om de dokument som avses i a eller i b andra strecksatsen inte kan läggas fram, får medlemsstaten godkänna att bevisningen sker med hjälp av ett mottagningsbevis som undertecknats av fartygets befälhavare eller av ett annat tjänstgörande befäl och som försetts med fartygets stämpel.

Om de dokument som avses i b andra strecksatsen inte kan läggas fram, får medlemsstaten godkänna att bevisningen sker med hjälp av ett mottagningsbevis som är undertecknat av en anställd i flygbolaget och som försetts med flygbolagets stämpel.

d) De dokument som nämns i a och b andra strecksatsen får inte godkännas av medlemsstaten om de inte innehåller fullständiga uppgifter om de produkter som levererats ombord och om datum för leveransen, registreringsnummer och namn (om ett sådant finns) på fartyget eller luftfartyget. För att säkerställa att de kvantiteter som levererats som proviant verkligen motsvarar besättningens och passagerarnas normala förbrukning ombord, får medlemsstaten kräva att ytterligare uppgifter eller dokument läggs fram.

5. I samtliga fall ska det som stöd för en begäran om betalning läggas fram en kopia eller fotokopia av transportdokumentet samt det dokument som visar att de produkter som ska användas som proviant har betalats.

6. Produkter som omfattas av de förfaranden som anges i artikel 37 får inte användas för leveranser i enlighet med punkt 4 b i denna artikel.

7. Artikel 24 ska gälla i tillämpliga delar.

8. Bestämmelserna i artikel 34 ska inte gälla när denna artikel tillämpas.

Artikel 43

[1943] 1. Trots bestämmelserna i artikel 161.3 i förordning (EEG) nr 2913/92 (TFH III:1 [261]) ska produkter avsedda för Helgoland anses vara exporterade när det gäller bestämmelser om utbetalning av exportbidrag.

2. Produkter avsedda för San Marino ska inte anses vara exporterade när det gäller bestämmelserna om betalning av exportbidrag.

Artikel 44

[1944] 1. Ett bidrag kan beviljas för produkter som återexporteras enligt artikel 883 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [1397]) endast om en ansökan om återbetalning eller eftergift av importtull senare avslås, och om övriga villkor för beviljande av bidrag är uppfyllda.

2. Om varor återexporteras enligt det förfarande som avses i punkt 1, ska en hänvisning till detta förfarande göras på det dokument som avses i artikel 5.4.

Artikel 45

[1945] När det gäller export för vilken exportören inte kan lämna in de bevis som anges i artikel 17.1 och 17.2 och som är avsedd för

— väpnade styrkor som är stationerade i ett tredjeland och som lyder under en medlemsstat eller under en internationell organisation av vilken åtminstone en av medlemsstaterna är medlem,

— internationella organisationer som är etablerade i ett tredjeland, och av vilka minst en av medlemsstaterna är medlem,

— diplomatiska representationer i ett tredjeland,

ska produkten anses ha importerats till det tredjeland där sådana väpnade styrkor är stationerade eller där sådana internationella organisationer eller diplomatiska representationer är etablerade om exportören lägger fram bevis för att produkterna är betalda, och ett leveranserkännande utfärdat av de väpnade styrkor, den internationella organisation eller diplomatiska representation som produkterna har levererats till i det berörda tredjelandet.

Avdelning IV — Förfarande vid utbetalning av bidrag**Kapitel 1 — Allmänna villkor****Artikel 46**

[1946] 1. Exportbidraget ska utbetalas endast på exportörens uttryckliga begäran och endast av den medlemsstat inom vars territorium exportdeklarationen mottagits.

Ansökan om exportbidrag ska antingen göras

a) skriftligen, varvid medlemsstaten får föreskriva att en särskild blankett ska användas för detta ändamål, eller

b) genom användning av datoriserat system, i enlighet med närmare bestämmelser som ska antas av de behöriga myndigheterna.

Medlemsstaterna får emellertid fatta beslut om att ansökningar om bidrag endast får skickas in på ett av de sätt som anges i andra stycket.

Vid tillämpningen av denna punkt ska artikel 199.2 och 199.3 samt artiklarna 222, 223 och 224 i förordning (EEG) nr 2454/93 (TFH III:1 [707] samt [730], [731] och [732]) gälla i tillämpliga delar.

2. Utom vid force majeure ska de dokument som rör betalningen av bidraget eller frisläppandet av säkerheten läggas fram inom tolv månader från den dag då exportdeklarationen togs emot.

Om den exportlicens som används för export och som berättigar till utbetalning av bidraget har utfärdats av en annan medlemsstat än den exporterande medlemsstaten ska dokumenten rörande betalningen av exportbidraget innehålla en fotokopia av fram- och baksidan av denna licens med vederbörliga påteckningar.

3. Om kontroll exemplet T5, eller i tillämpliga fall, det nationella dokument som styrker att utförelse från gemenskapens tullområde ägt rum, inte skickas tillbaka till avgångstullkontoret eller tillämplig central myndighet inom tre månader efter utfärdandet, på grund av omständigheter som exportören inte råder över, får denne lämna en motiverad begäran till det behöriga organet om att andra dokument ska anses som likvärdiga.

Följande bestämmelser ska tillämpas när det gäller vilka dokument som ska läggas fram som stöd för en sådan begäran:

a) Om ett kontrollexemplar eller nationellt dokument har utfärdats som bevis för att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde, ska exportören lägga fram

- en kopia eller fotokopia av transportdokumentet, och
- ett dokument som visar att produkten har visats upp för ett tullkontor i ett tredjeland eller ett eller flera av de dokument som avses i artikel 17.1, 17.2 och 17.4.

Ett dokument av det slag som anges i andra strecksatsen behöver inte krävas för export för vilken bidraget inte överstiger 2 400 euro, i sådana fall måste dock exportören lägga fram bevis för betalning.

Vid export till tredjeland som anslutit sig till konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande ska ett i det berörda landet i vederbörlig ordning attesterat returexemplar 5 av det gemensamma transiteringsdokumentet, eller en bestyrkt fotokopia av detta eller ett meddelande från avgångstullkontoret anses utgöra bevis.

b) Om artikel 33, 37 eller 41 tillämpas, ska exportören lägga fram en bekräftelse av det tullkontor som ansvarar för kontrollen av den berörda bestämmelsen att villkoren för att detta tullkontor ska kunna attestera kontrollexemplaret T5 är uppfyllda.

c) Om artikel 33.1 a eller artikel 37 tillämpas, ska det mottagningsbevis som avses i artikel 42.3 c och ett dokument som bevisar att produkterna för proviantering har betalats läggas fram.

Vid tillämpningen av denna punkt ska med originalet av kontrollexemplaret T5 jämföras ett intyg utfärdat av avgångstullkontoret som styrker att kontrollexemplaret T5 i vederbörlig ordning lagts fram, och som innehåller uppgifter om numret på T5 och det utfärdande tullkontoret, samt det datum då produkten lämnade gemenskapens tullområde.

Bestämmelserna i punkt 4 ska tillämpas när likvärdiga bevis läggs fram.

4. Om de dokument som krävs enligt artikel 17 inte kan läggas fram inom den frist som anges i punkt 2 i denna artikel, trots exportörens ansträngningar att få tag på dem och överlämna dem i tid, får exportören på begäran därom beviljas ytterligare tid för att lägga fram dessa dokument.

5. Den begäran enligt punkt 3 — med eller utan styrkande bilagor — om att andra dokument ska behandlas som likvärdiga måste inkomma inom den frist som anges i punkt 2, och detsamma gäller den begäran om förlängning av fristen som avses i punkt 4. Om en sådan begäran inkommer inom sex månader efter det fristen löpt ut ska emellertid bestämmelserna i artikel 47.2 första stycket gälla.

6. Om artikel 34 tillämpas ska — utom vid force majeure — de dokument som rör betalningen av bidraget läggas fram inom tolv månader från slutet av den månad då produkterna togs ombord. I det tillstånd som avses i artikel 34.1 kan dock föreskrivas att exportören ska lämna in en begäran om betalning inom en kortare frist.

7. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får kräva att de dokument som stöder en begäran om betalning av bidrag översätts till denna medlemsstats officiella språk eller ett av dess officiella språk.

8. Den betalning som avses i punkt 1 ska utföras av behöriga myndigheter inom tre månader från den dag då de har tillgång till samtliga underlag som gör det möjligt att avsluta behandlingen av det aktuella ärendet, utom vid fall av

- a) force majeure, eller
- b) när en särskild administrativ utredning inletts beträffande bidragsberättigandet.

I detta fall utgår inte betalning förrän rätten till bidrag godkänts, eller

- c) vid tillämpning av den kvittning som fastställs i artikel 49.2 andra stycket.

9. Medlemsstaterna får besluta att inte bevilja bidrag om beloppet inte överstiger 100 euro per exportdeklaration.

Artikel 47

[1947] 1. Om alla de krav som ställs i gemenskapslagstiftningen för att bli berättigad till ett bidrag är uppfyllda, utom kravet att iaktta en av de frister som anges i artiklarna 7.1, 16.1 och 37.1, ska följande regler tillämpas:

- a) Bidraget ska först minskas med 15 %.
- b) Det återstående bidraget, i fortsättningen kallat *det nedsatta bidraget*, ska ytterligare minskas
  - i) med 2 % av det nedsatta bidraget för varje dag som den frist som anges i artikel 16.1 har överskridits,
  - ii) med 5 % av det nedsatta bidraget för varje dag som den frist som anges i artikel 7.1 har överskridits, eller
  - iii) med 10 % av det nedsatta bidraget för varje dag som den frist som anges i artikel 37.1 har överskridits.

2. Om bevis för att alla kraven i gemenskapslagstiftningen har uppfyllts läggs fram inom sex månader efter utgången av de frister som anges i artikel 46.2 och 46.4, ska ett bidrag betalas ut som motsvarar 85 % av den summa som skulle ha betalats om alla krav hade uppfyllts.

Om bevis för att alla krav i gemenskapslagstiftningen har uppfyllts läggs fram inom sex månader efter utgången av de frister som anges i artikel 46.2 och 46.4, men de frister som anges i artiklarna 7.1, 16.1 eller 37.1 har överskridits, ska det bidrag som betalas ut vara lika med det nedsatta bidraget enligt punkt 1 i denna artikel, ytterligare minskat med 15 % av det belopp som skulle ha betalats ut om alla frister hade iakttagits.

3. Om bidraget har betalats ut i förskott i enlighet med artikel 31 och om en eller flera av de tidsfrister som avses i artiklarna 7.1 och 16.1 inte iakttagits ska den förverkade säkerheten vara lika med beloppet för den minskning som fastställts enligt punkt 1 i denna artikel, plus 10 %.

Den återstående delen av säkerheten ska frisläppas.

Om ett bidrag har betalats ut i förskott enligt artikel 31, och det inom sex månader efter utgången av de frister som anges i artikel 46.2 och 46.4 styrkts att alla krav som ställs i gemenskapslagstiftningen har blivit uppfyllda, ska 85 % av säkerheten återbetalas.

Om, i det fall som avses i tredje stycket, en eller flera av de tidsfrister som avses i artiklarna 7.1 och 16.1 dessutom inte har iakttagits ska följande belopp återbetalas:

- ett belopp som motsvarar det belopp som ska återbetalas enligt tredje stycket,
- minskat med beloppet för den säkerhet som förverkats enligt första stycket.

4. Summan av bidragsminskningarna får inte överskrida hela det bidragsbelopp som skulle ha betalats ut om alla krav hade uppfyllts.

5. Vid tillämpningen av denna artikel ska överskridande av fristen i artikel 7.1 jämföras med överskridande av fristen i artikel 36.1.

6. Vid tillämpningen av artiklarna 4.2, 25.3 och 48

— ska beräkningen av de minskningar som anges i den här artikeln grundas på det bidragsbelopp som följer av tillämpningen av artiklarna 4.2, 25.3 och 48,

— får det bidrag som går förlorat enligt den här artikeln inte överstiga det bidrag som följer av tillämpningen av artiklarna 4.2, 25.3 och 48.

Kapitel 2 — Sanktioner och återvinning av felaktigt utbetalda belopp

Artikel 48

[1948] 1. Om det konstateras att en exportör i avsikt att få exportbidrag har ansökt om ett bidrag som är större än det som vederbörande har rätt till, ska bidraget för exporten i fråga vara lika med det bidrag som gäller för den faktiska exporten, minskat med ett belopp motsvarande

a) hälften av skillnaden mellan det begärda bidraget och det bidrag som gäller för den faktiska exporten,

b) två gånger skillnaden mellan det begärda bidraget och det bidrag som gäller för den faktiska exporten, om exportören med avsikt har lämnat felaktiga upplysningar.

2. Om det konstateras att exportbidragssatsen enligt andra stycket i artikel 9 inte angivits, ska bidragssatsen uppfattas som noll; detta ska dock inte påverka tillämpningen av andra stycket i artikel 9. Om det exportbidrag som beräknats enligt informationen i artikel 9 är lägre än det som exportören har rätt till, ska bidraget för exporten i fråga vara lika med det bidrag som gäller för den faktiska exporten, minskat med ett belopp motsvarande

a) 10 % av skillnaden mellan det beräknade bidraget och det bidrag som gäller för den faktiska exporten, om skillnaden är mer än 1 000 euro,

b) 100 % av skillnaden mellan det beräknade bidraget och det bidrag som gäller för den faktiska exporten, om exportören angivit att bidraget skulle vara lägre än 1 000 euro och det tillämpliga bidraget är mer än 10 000 euro,

c) 200 % av skillnaden mellan det beräknade bidraget och det bidrag som gäller för den faktiska exporten, om exportören med avsikt har lämnat felaktiga upplysningar.

Det första stycket ska inte gälla om exportören kan bevisa för den behöriga myndigheten att den situation som beskrivs i det stycket beror på force majeure, på uppenbara misstag eller, i tillämpliga fall, den baseras på korrekt tidigare betalningsinformation.

Det första stycket ska inte gälla när sanktioner tillämpas som baseras på samma information som fastställde rätten till exportbidrag i enlighet med punkt 1.

3. Det begärda bidraget ska anses vara det belopp som erhålls vid en beräkning på grundval av de upplysningar som lämnats enligt artikel 5. Om bidragssatsen varierar beroende på destination, ska den differentierade delen av det begärda bidraget beräknas på grundval av de uppgifter beträffande kvantitet, vikt och destination som lämnats enligt artikel 46.

4. Den sanktion som avses i punkt 1 a ska inte tillämpas

a) vid fall av force majeure,

b) i undantagsfall då exportören på eget initiativ och snarast efter att ha upptäckt att det begärda bidraget var för stort skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna om detta, om inte den behöriga myndigheten har informerat exportören om att den har för avsikt att undersöka ansökan, eller exportören på annat sätt har fått kännedom om denna avsikt eller den behöriga myndigheten redan har konstaterat att det begärda bidraget var oriktigt,

c) när det föreligger ett uppenbart fel beträffande det begärda beloppet som erkänns av den behöriga myndigheten,

d) i de fall då bidragsansökan är i överensstämmelse med förordning (EG) nr 1043/2005, särskilt artikel 10 i denna, och har beräknats på grundval av de genomsnittliga kvantiteter som använts under en närmare angiven period,

e) i fall där vikten justeras, när viktavvikelsen beror på den vägningsmetod som har tillämpats.

5. Om den minskning som avses i 1 a eller 1 b leder till ett negativt belopp, ska exportören betala det negativa beloppet.

6. Om de behöriga myndigheterna konstaterar att det begärda bidraget var oriktigt, att exporten inte har genomförts och att bidraget därför inte kan minskas, ska exportören betala det sanktionsbelopp som avses i punkt 1 a eller b och som skulle gälla om exporten hade genomförts. Om bidragssatsen varierar beroende på destination ska det, utom när det är fråga om en obligatorisk destination, vid beräkningen av det begärda bidraget och av det bidrag som gäller tas hänsyn till den lägsta positiva satsen eller till den sats som följer av destinationsangivelsen i enlighet med artiklarna 31.2 om denna sats är högre.

7. Den betalning som avses i punkterna 5 och 6 ska äga rum senast 30 dagar efter mottagandet av betalningskravet. Om denna frist inte uppfylls, ska exportören betala ränta för den period som börjar 30 dagar efter datum för mottagandet av betalningskravet och slutar dagen före datum för betalning av kravet till den räntesats som avses i artikel 49.1.

8. Sanktionerna ska inte tillämpas enbart på grund av att det begärda beloppet är högre än det bidrag som gäller enligt artiklarna 4.2, 25.3 och/eller artikel 47.

9. Sanktionerna ska tillämpas utan att detta påverkar tillämpningen av andra sanktioner som fastställs på nationell nivå.

10. Medlemsstaterna får avstå från att tillämpa sanktionsbelopp på 100 euro eller mindre per exportdeklaration.

11. Om den produkt som anges på exportdeklarationen inte omfattas av licensen ska inget bidrag utgå och bestämmelserna i punkt 1 ska inte gälla.

12. Om bidraget är förutfastställt ska sanktionsbeloppet beräknas på grundval av de bidragssatser som gäller den dag då licensansökan lämnas in utan beaktande av det förlorade bidraget enligt artikel 4.1 eller det nedsatta bidraget enligt artiklarna 4.2 och 25.3. Om så är nödvändigt ska dessa bidragssatser anpassas den dag då exportdeklarationen eller betalningsdeklarationen tas emot.

Artikel 49

[1949] 1. Utan att det påverkar förpliktelsen att betala det negativa belopp som avses i artikel 48.5 ska mottagaren när det felaktigt utbetalas ett bidrag återbetala det felaktigt mottagna beloppet, inklusive eventuella sanktionsbelopp i enlighet med artikel 48.1, och en ränta som beräknas på grundval av den tid som förflyter mellan utbetalning och återbetalning. Dock gäller att

a) om återbetalningsplikten täcks av en ännu inte frisläppt säkerhet, ska förverkan av denna säkerhet enligt artikel 32.1 anses gälla som återvinning av det återbetalningsskyldiga beloppet,

b) om säkerheten redan har frisläppts, ska mottagaren betala ett belopp motsvarande den säkerhet som skulle ha blivit förverkad plus en ränta som beräknas för perioden från datum för frisläppandet till dagen före betalningsdatum.

Betalningen ska äga rum senast 30 dagar efter mottagandet av betalningskravet.

Om ett belopp ska återbetalas får medlemsstaten vid beräkningen av räntan utgå från att betalningen görs den tjugonde dagen efter den dag då återbetalningen begärdes.

Räntesatsen ska beräknas enligt bestämmelserna i nationell lag, men får inte ligga under den sats som tillämpas vid återvinning av nationella belopp.

Det ska inte infordras någon ränta, eller på sin höjd ett belopp som bestäms av medlemsstaten motsvarande den oskäligen vinsten, om den felaktiga utbetalningen berodde på fel från den behöriga myndighetens sida.

Om bidraget har utbetalats till en person som har förvärvat rätten till bidrag genom överlåtande, ska denne och exportören vara solidariskt ansvariga för

återbetalningen av de felaktigt utbetalda beloppen, felaktigt frisläppta säkerheter och ränta i samband med exporten i fråga. Den som förvärvat rätten har dock endast ett begränsat ansvar som omfattar det belopp som utbetalats till honom plus ränta på detta belopp.

2. De återvunna beloppen, dvs. de belopp som avses i artikel 48.5 och 48.6, och inkasserad ränta ska betalas till utbetalningsställena, vilka ska dra av dem från de utgifter som belastar Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ).

När betalningsfristen inte uppfylls, får medlemsstaterna besluta att felaktigt utbetalda belopp, felaktigt frisläppta säkerheter och ränta fram till datum för avräkning i stället för att återbetalas ska dras av från senare utbetalningar till exportören i fråga.

Bestämmelserna i andra stycket ska också gälla för belopp som ska betalas i enlighet med bestämmelserna i artikel 48.5 och 48.6.

3. Utan att det påverkar möjligheten att avstå från att tillämpa sanktioner för småbelopp i enlighet med artikel 48.10 får medlemsstaterna avstå från att kräva återbetalning av felaktigt utbetalda belopp, felaktigt frisläppta säkerheter, ränta och belopp som följer av artikel 48.5, när summan av dessa belopp per exportdeklaration inte överstiger 100 euro, och förutsatt att liknande fall i nationell lag täcks av motsvarande regler om att avstå från indrivning.

4. Den återbetalningsplikt som avses i punkt 1 ska inte gälla

a) om betalningen har gjorts till följd av ett misstag av medlemsstaternas egna behöriga myndigheter eller av en annan berörd myndighet, och om misstaget inte rimligen kunde ha upptäckts av stödmottagaren som för sin del handlat i god tro, eller

b) om det förflyter mer än fyra år mellan den dag då stödmottagaren underrättas om det slutliga beslutet om att bidrag beviljats och den dag då stödmottagaren för första gången av en nationell myndighet eller av gemenskapen får om det förflyter mer än fyra år mellan den dag då stödmottagaren underrättas om det slutliga beslutet om att bidrag beviljats och den dag då stödmottagaren för första gången av en nationell myndighet eller av gemenskapen får information om att utbetalningen i fråga är oriktig. Denna bestämmelse ska endast tillämpas om stödmottagaren handlat i god tro.

Mottagaren ska bära ansvaret för tredje mans handlingar som direkt eller indirekt hänför sig till de formaliteter som krävs för utbetalningen av bidraget, inbegripet övervakningsorgans handlingar.

Bestämmelserna i denna punkt ska inte tillämpas på förskott av bidrag. Om återbetalning inte ska ske med tillämpning av denna punkt ska den administrativa sanktion som avses i artikel 48.1 a inte tillämpas.

Avdelning V – Slutbestämmelser

Artikel 50 – Anmälan till kommissionen

[1950] Medlemsstaterna ska anmäla följande till kommissionen:

a) De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om de fall då artikel 27.1 tillämpas; kommissionen ska därefter underrätta övriga medlemsstater om detta.

b) Senast vid utgången av den andra månaden efter den månad då exportdeklarationerna godkändes ska de underrätta kommissionen om de kvantiteter inom varje tolvsniffrig produktkod som har exporterats utan exportlicens med förutfastställelse av bidraget när det gäller de fall som avses i artikel 4.1 andra stycket första strecksatsen, artikel 6 och artikel 42. Koderna ska samlas under respektive sektor.

2. De anmälningar till kommissionen som avses i denna förordning ska göras i enlighet med kommissionens förordning (EG) 792/2009. *Förordning 173/2011.*

Artikel 51

[1951] Förordning (EG) nr 800/1999 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XX [1960 L].

Artikel 52

[1952] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT, L 186, den 17 juli 2009.

Bilaga I

[1953] Produkter och destinationer som inte räknas som avlägsna bidragszoner

Produktsektor – Destinationer som inte räknas som bidragszon

Socker(*)

Socker eller sockerprodukter enligt KN-nummer 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 71, 1702 90 95, 2106 90 30, 2106 90 59 – Algeriet, Libanon, Marocko, Syrien, Turkiet

Spannmål(*)

KN 1001 – Ryssland, Moldavien, Ukraina, Bosnien och Hercegovina, Albanien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Turkiet, Syrien, Libanon, Israel, Egypten, Libyen, Tunisien, Algeriet, Marocko, Ceuta och Melilla

KN 1003 – Alla destinationer

KN 1004 – Island, Ryssland

Ris(*)

KN 1006 Alla destinationer

Mjök och mjölkprodukter(*)

Alla produkter – Marocko, Algeriet

Mjök och mjölkprodukter med KN-nummer 0401 30, 0402 21, 0402 29, 0402 91, 0402 99, 0403 90, 0404 90, 0405 10, 0405 20, 0405 90 – Kanada, Mexiko, Turkiet, Syrien, Libanon

0406 – Syrien, Libanon, Mexiko

Nötkött

Alla produkter – Alla destinationer

Fjäderfä

Fjäderfäkött – Alla destinationer

Dagsgamla kycklingar med KN-nummer 0105 11 – Förenta staterna, Kanada, Mexiko

Ägg(*)

Ägg i skal, ERN-kod 0407 00 30 9000 Japan, Ryssland, Kina, Taiwan

Kläckägg, ERN-kod 0407 00 11 9000; 0407 00 19 9000 – Förenta staterna, Kanada, Mexiko

Förordning 519/2013.

(*) Annat än i form av varor som inte förtecknas i bilaga I och som innehåller mindre än 90 % viktprocent av den berörda produkten.

[1954]

Typ av kontroll och resultat	Kontrollkod
Artikel 5.8 i förordning (EG) nr 612/2009 Före förseglingen har det gjorts en okulärkontroll av produkternas överensstämmelse enligt artikel 5.8 i förordning (EG) nr 612/2009.	A1300

Förordning 278/2010.

*Bilaga III***[1955] Uppgifter som avses i artikel 8**

– på bulgariska:	Регламент (ЕО) № 612/2009
– på spanska:	Reglamento (CE) n° 612/2009
– på tjeckiska:	Nariadení (ES) č. 612/2009
– på danska:	Förordning (EF) nr. 612/2009
– på tyska:	Verordnung (EG) Nr. 612/2009
– på estniska:	Määrus (EÜ) nr 612/2009
– på grekiska:	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
– på engelska:	Regulation (EC) No 612/2009
– på franska:	Règlement (CE) n° 612/2009
– på kroatiska	Uredba (EZ) br. 612/2009
– på italienska:	Regolamento (CE) n. 612/2009
– på lettiska:	Regula (EK) Nr. 612/2009
– på litauiska:	Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
– på ungerska:	612/2009/EK rendelet
– på maltesiska:	Regolament (KE) Nru 612/2009
– på nederländska:	Verordening (EG) nr. 612/2009
– på polska:	Rozporządzenie (WE) nr 612/2009
– på portugisiska:	Regulamento (CE) n.º 612/2009
– på rumänska:	Regulamentul (CE) nr. 612/2009
– på slovakiska:	Nariadenie (ES) č. 612/2009
– på slovenska:	Uredba (ES) št. 612/2009
– på finska:	Asetus (EY) N:o 612/2009
– på svenska:	Förordning (EG) nr 612/2009

Förordning 519/2013.

[1956] Uppgifter som avses i artikel 9

– på bulgariska:	Сума на възстановяване под 1 000 EUR
– på spanska:	Restitución inferior a 1 000 EUR
– på tjeckiska:	Částka náhrady nižší než 1 000 EUR
– på danska:	Restitutioner mindre end 1 000 EUR
– på tyska:	Erstattung weniger als 1 000 EUR
– på estniska:	Eksportitoetus alla 1 000 euro
– på grekiska:	Επιστροφή μικρότερη από 1 000 EUR
– på engelska:	Refunds less than EUR 1 000
– på franska:	Restitution inférieure à 1 000 EUR
– på kroatiska:	Subvencije manje od 1 000 EUR
– på italienska:	Restituzione inferiore a 1 000 EUR
– på lettiska:	Kompensācija, kas ir mazāka par EUR 1 000
– på litauiska:	Išmokos mažesnės negu 1 000 EUR
– på ungerska:	1 000 EUR-nál kevesebb visszatérítés
– på maltesiska:	Rifuzjonijiet ta' anqas minn EUR 1 000
– på nederländska:	Restitutie minder dan 1 000 EUR
– på polska:	Refundacja poniżej 1 000 EUR
– på portugisiska:	Restituição inferior a 1 000 EUR
– på rumänska:	Restituire inferioară valorii de 1 000 EUR
– på slovakiska:	Náhrady nižšie ako 1 000 EUR
– på slovenska:	Nadomestila manj kot 1 000 EUR
– på finska:	Alle 1 000 euron tuet
– på svenska:	Bidragsbelopp lägre än 1 000 euro

Förordning 519/2013.

*Bilaga V***[1957] Noteringar som avses i artikel 10.1 c andra stycket**

– på bulgariska:	Представен е транспортен документ, посочващ местоназначение извън митническата територия на Общността
– på spanska:	Documento transporte con destino fuera de la CE presentado
– på tjeckiska:	Přepravní doklad s místem určení mimo ES předložen
– på danska:	Transportdokument med destination uden for EF forelagt
– på tyska:	Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt
– på estniska:	Transpordiks väljaspool EÜd asuvasse sihtkohta on esitatud veodokument
– på grekiska:	Έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
– på engelska:	Transport document indicating a destination outside the customs territory of the Community has been presented
– på franska:	Document de transport avec destination hors CE présenté
– på kroatiska:	Podnesena je prijevozna isprava u kojoj se navodi odredište izvan carinskog područja Zajednice
– på italienska:	Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato
– på lettiska:	Uzrādīts transporta dokuments ar galamērķi ārpus EK
– på litauiska:	Pateiktas paskirties vietą už EB ribų nurodantis gabenimo dokumentas
– på ungerska:	EK-n kívüli rendeltetésű szállítmány szállítási okmánya bemutatva
– på maltesiska:	Dokument tat-trasport b' destinazzjoni għal barra mill-KE, ipprezentat
– på nederländska:	Vervoerdocument voor bestemming buiten de EG voorgelegd
– på polska:	Przedstawiony dokument przewozowy wskazujący miejsce przeznaczenia poza WE
– på portugisiska:	Documento transporte com destino fora da CE apresentado
– på rumänska:	Document de transport care indică o destinație aflată în afara teritoriului vamal al Comunității – prezentat
– på slovakiska:	Prepravný doklad s miestom určenia mimo ES bol predložený
– på slovenska:	Predložena je bila prevozna listina z navedbo destinacije izven carinskega območja Skupnosti
– på finska:	Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty
– på svenska:	Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram

Förordning 519/2013.

[1958] Noteringar som avses i artikel 11.4 första stycket

- *på bulgariska:* Напускане на митническата територия на Общността под митнически режим опростен общностен транзит с железопътен транспорт или големи контейнери:
– Транспортен документ:
– вид:
– номер:
– Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи или съответното транспортно предприятие:
- *på spanska:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:
– Documento de transporte:
– tipo:
– número:
– Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:
- *på tjeckiska:* Výstup z celního území Společenství ve zjednodušeném tranzitním režimu Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech:
– Přepravní doklad:
– druh:
– číslo:
– Den přijetí pro přepravu orgány železnice nebo příslušným přepravcem:
- *på danska:* Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane eller store containere:
– Transportdokument:
– type:
– nummer:
– Dato for jernbaneforvaltningens eller det pågældende transportfirmas accept af forsendelsen:
- *på tyska:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:
– Beförderungspapier:
– Art:
– Nummer:
– Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:
- *på estniska:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine ühenduse lihtsustatud transiidiprotseduuri alusel raudteed mööda või suurtes konteinerite
– Veodokument:
– liik:
– number:
– Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteetasutuste või asjaomase transpordiasutuse poolt:

- *på grekiska:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:
– Έγγραφο μεταφοράς:
– τύπος:
– αριθμός:
– Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων ή την εμπλεκόμενη εταιρεία μεταφοράς:
- *på engelska:* Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:
– Transport document:
– type:
– number:
– Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:
- *på franska:* Sortie, territoire douanier de la Communauté sous le régime, transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:
– document de transport:
– espèce:
– numéro:
– date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:
- *på kroatiska:* Izlaz iz carinskog područja Zajednice u pojednostavnjenom postupku provoza Zajednice pri prijevozu željeznicom ili velikim kontejnerima:
– Prijevozna isprava:
– vrsta:
– broj:
– Datum prihvatanja robe za prijevoz željeznicom ili drugim oblikom prijevoza:”.
- *på italienska:* Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
– Documento di trasporto:
– tipo:
– numero:
– Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:
- *på lettiska:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas saskaņā ar vienkāršoto Kopienas tranzīta procedūru pārvešanai pa dzelzceļu vai lielos konteineros:
– Transporta dokuments:
– veids:
– numurs:
– Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes vai attiecīgais transporta uzņēmums:
- *på litauiska:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos pagal supaprastintą Bendrijos tranzito tvarką, taikomą gabenimui geležinkeliu arba didelėse talpose:
– gabenimo dokumentas:
– rūšis:
– numeris:
– geležinkelių administracijos ar atitinkamos transporto įmonės priėmimo pervežimui data:

- *på ungerska*: A Közösség vámterületét egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében elhagyta, vasúton vagy konténerben történő szállítással:
– Szállítási okmány:
– típus:
– szám:
– A szállítás elfogadásának dátuma a vasút vagy az érintett szállítmányozási vállalat ügyintézője által:
- *på maltesiska*: Hruġ mit-territorju doganali tal-Komunità bil-ferrovija permezz ta' trasport imhallat bit-triq u bil-ferrovija:
– Dokument ta' trasport:
– ġeneru:
– numru:
– Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija:
- *på nederländska*: Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling voor vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
– Vervoerdocument:
– Type:
– Nummer:
– Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:
- *på polska*: Opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty zgodnie z uproszczoną procedurą tranzytu wspólnotowego dla przewozu koleją lub w wielkich kontenerach:
– Dokument przewozowy:
– rodzaj:
– numer:
– Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową lub przez określone przedsiębiorstwo przewozowe:
- *på portugisiska*: Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
– Documento de transporte:
– tipo:
– número:
– Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:
- *på rumänska*: Ieșire de pe teritoriul vamal al Comunității în cadrul regimului de tranzit comunitar simplificat pentru transportul pe calea ferată sau în containere mari:
– Document de transport:
– tip:
– număr:
– Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare sau întreprinderea de transport în cauză:

- *på slovakiska:* Výstup z colného územia Spoločenstva podľa zjednodušeného tranzitného postupu Spoločenstva na železničnú prepravu alebo na prepravu vo veľkých prepravných kontajneroch:
– Prepravný doklad:
– typ:
– číslo:
– Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti alebo zo strany príslušnej prepravnej spoločnosti:
- *på slovenska:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:
– Prevozna listina:
– vrsta:
– številka:
– Datum, ko je železnica ali zadevni prevoznik blago prevzel za prevoz:
- *på finska:* Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa:
– Kuljetusasiakirja:
– tyyppi:
– numero:
– Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:
- *på svenska:* Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:
– Transportdokument:
– typ:
– nummer:
– Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:

Förordning 519/2013.

[1959] Noteringar som avses i artikel 11.5 första stycket

- *på bulgariska:* Излизане от митническата територия на Общността по железен път при комбиниран железопътен и автомобилен транспорт:
– Транспортен документ:
– вид:
– номер:
– Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи:
- *på spanska:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril-carretera:
– Documento de transporte:
– tipo:
– número:
– Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:
- *på tjeckiska:* Opuštění celního území Společenství po železnici nebo kombinovanou přepravou po železnici a silnici:
– Přepravní doklad:
– druh:
– číslo:
– Den přijetí pro přepravu orgány železnice:
- *på danska:* Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane/landevejstransport:
– Transportdokument:
– type:
– nummer:
– Dato for overtagelse ved jernbane:
- *på tyska:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
– Beförderungspapier:
– Art:
– Nummer:
– Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
- *på estniska:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine raudteed mööda, raudtee- ja maanteetranspordi ühendveo korras
– Veodokument:
– liik:
– number:
– Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteetasutuste poolt:
- *på grekiska:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:
– Έγγραφο μεταφοράς:
– είδος:
– αριθμός:
– Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων:
- *på engelska:* Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
– Transport document:
– type:
– number:
– Date of acceptance for carriage by the railway authorities:

- *på franska*:
Sortie, territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:
– document de transport:
– espèce:
– numéro:
– date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
- *på kroatiska*:
Izlaz iz carinskog područja Zajednice željeznicom s kombiniranim cestovno-željezničkim prijevozom:
– Prijevozna isprava:
– vrsta:
– broj:
– Datum prihvaćanja robe za prijevoz željeznicom:
- *på italienska*:
Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
– Documento di trasporto:
– tipo:
– numero:
– Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
- *på lettiska*:
Izvešana no Kopienas muitas teritorijas pa dzelzceļu dzelzceļa – autotransporta kombinētā transporta režīmā:
– Transporta dokuments:
– veids:
– numurs:
– Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes:
- *på litauiska*:
Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos geležinkeliu pagal gabenimo kombinuotu transportu (automobilių keliais ir geležinkeliu) tvarką:
– gabenimo dokumentas:
– rūšis:
– numeris:
– geležinkelių administracijos priėmimo pervežimui data:
- *på ungerska*:
A Közösség vámterületét elhagyta vasúton, kombinált szállítással (vasút-közút):
– Szállítási okmány:
– típus:
– szám:
– A szállítás elfogadásának dátuma a vasúti ügyintézés által:
- *på maltesiska*:
‘Hruġ mit-territorju doganali tal-Komunità skond ir-regoli tat-transitu komunitarju simplifikat bil-ferrovija jew b’kontejners kbar:
– Dokument ta’ trasport:
– ġeneru:
– numru:
– Data ta’ l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija jew mill-impriza tat-trasporti konċernata’:
- *på nederländska*:
Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
– Vervoerdocument:
– Type:
– Nummer:
– Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:

- *på polska*: Wywóz z obszaru celnego Wspólnoty drogą kolejową lub drogą kombinowanego transportu drogowo-kolejowego:
– Dokument przewozowy:
– rodzaj:
– numer:
– Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową:
- *på portugisiska*: Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho -deferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
– Documento de transporte:
– tipo:
– número:
– Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:
- *på rumänska*: Ieșie de pe teritoriul vamal al Comunității pe calea ferată prin transport combinat rutier și feroviar:
– Document de transport:
– tip:
– număr:
– Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare:
- *på slovakiska*: Výstup z colného územia Spoločenstva železničnou dopravou, kombinovanou železničnou a cestnou dopravou:
– Prepravný doklad:
– typ:
– číslo:
– Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti:
- *på slovenska*: Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:
– Prevozna listina:
– vrsta:
– številka:
– Datum, ko je železnica prevzela blago v prevoz:
- *på finska*: Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
– Kuljetusasiakirja:
– tyyppi:
– numero:
– Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi:
- *på svenska*: Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
– Transportdokument:
– typ:
– nummer:
– Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget:

Förordning 519/2013.

*Bilaga VIII***[1960] Krav för medlemsstaternas godkännande och kontroll av övervakningsorgan****Kapitel I — Krav för godkännande**

a) Övervakningsorganet ska vara en enhet med rättskapacitet och ska vara registrerat i den ansvariga medlemsstatens företagsregister.

b) I övervakningsorganets stadgar ska det föreskrivas att en av dess deklarerade målsättningar är kontroll och övervakning av jordbruksprodukter på internationell nivå.

c) Övervakningsorganet ska ha internationell utbredning för att kunna utfärda intyg över hela världen, antingen genom dotterorgan i ett antal tredjeländer och/eller genom direkt närvaro vid lossningen i form av dess egna avlönade inspektörer från närmaste regionala kontor eller från det nationella kontoret i gemenskapen eller med lokalanställda som kontrolleras på lämpligt sätt av övervakningsorganet.

De dotterorgan som avses i första stycket måste till mer än hälften ägas av övervakningsorganets kapital. Om det berörda tredjeländets lagstiftning begränsar det utländska ägandet till 50 % eller mindre, ska dock effektiv kontroll av dotterorganet vara tillräckligt med avseende på första stycket. Denna kontroll ska bevisas på lämpligt sätt, främst genom förekomsten av överenskommelse med ledningen, genom styrelsens och den högsta ledningens sammansättning eller liknande.

d) Övervakningsorganet ska ha bevisad internationell erfarenhet av kontroll och övervakning av jordbruks- och livsmedelsprodukter. Denna erfarenhet ska fastställas genom att det lämnas in bevis rörande de inspektioner som utförts under föregående tre år, eller som utförs för närvarande. I dessa referenser måste det ingå information om vilken typ av kontroller som utförts (kontrollernas karaktär, kvantitet produkter, inspektionsplats osv.) samt namn och adresser till de organ eller andra instanser som kan lämna uppgifter om den ansökande.

e) Övervakningsorganet ska uppfylla kraven i standardnormen EN 45011, punkterna 4.1.1, 4.1.2, 4.1.4, 4.2 a—p, 4.4, 4.5, 4.7, 4.8.1 b—f, 4.8.2, 4.9.1, 4.10, 5, 7, 9.4.

f) Övervakningsorganet ska ha en sund finansiell ställning (kapital, omsättning osv.). Bevis för de sunda finanserna ska uppvisas tillsammans med räkenskaper för de tre senaste åren med balansräkning och, om lagen kräver, resultaträkning, revisionsberättelse och styrelseberättelse.

g) I övervakningsorganets administrativa organisation ska det finnas en ”intern revisionsenhet” som har till uppgift att bistå de nationella myndigheterna i samband med deras kontroller och inspektioner vid de godkända övervakningsorganen.

Kapitel II**1. Övervakningsorganens åtaganden**

Godkända övervakningsorgan måste alltid utfärda ankomstbevisen på ett ansvarsfullt sätt och med yrkesmässig kompetens.

De godkända övervakningsorganens verksamhet måste överensstämma med följande kriterier:

a) De ska utföra alla kontroller som de har möjlighet att göra för att fastställa identiteten och vikten hos de produkter som omfattas av intygen.

b) Övervakningsorganens ledning ska på ett lämpligt sätt övervaka de kontroller företagets personal genomför i de tredjeländer som utgör destinationsort.

c) Övervakningsorganen ska föra register över varje utfärdat intyg, med bevis för de undersökningar som gjorts till stöd för de slutsatser som anges i intyget (kvantitativa kontroller och dokumentkontroller osv.). Dessa register över de utfärdade intygen ska bevaras i fem år.

d) De godkända övervakningsorganen ska granska lossningen med sin egen personal, som ska ha erforderliga kvalifikationer. Denna personal kan utgöras av fast anställda eller lokalanställda som är stationerade eller aktiva i destinationslandet, alternativt kan egen personal sändas från regionalkontor eller från ett nationellt kontor i gemenskapen. Lokala aktörers insatser måste övervakas regelbundet av fast anställd personal från övervakningsorganet, med erforderliga kvalifikationer.

2. Kontroll av övervakningsorganets arbete

2.1 Medlemsstaterna ansvarar för kontroll av att övervakningsorganets intygsutfärdande sker på ett regelrätt och lämpligt sätt.

Före förnyelseperioden på tre år ska de nationella myndigheterna utföra ett inspektionsbesök vid övervakningsorganets huvudkontor.

Om det föreligger rimligt tvivel beträffande kvaliteten och korrektheten hos de intyg som utfärdats av ett visst övervakningsorgan, ska den behöriga myndigheten göra en inspektion på plats vid företagets huvudkontor för att kontrollera att denna bilagas bestämmelser tillämpas på ett korrekt sätt.

Vid inspektionerna ska medlemsstaterna fästa särskild vikt vid övervakningsorganets arbetsmetoder och verksamhetsrutiner, samt göra slumpvisa kontroller av registren över intyg som lämnats till det utbetalande organet för utbetalningen av bidrag.

Medlemsstaterna får anställa externa och oberoende revisorer för kontroll av övervakningsorganen inom ramen för det förfarande som föreskrivs i denna bilaga.

Medlemsstaterna får vidta alla åtgärder de anser vara nödvändiga för att genomföra en grundlig kontroll av övervakningsmyndigheterna.

2.2 Vid kontroll av ansökningar om exportbidrag som styrks av intyg från övervakningsorgan måste medlemsstaternas myndigheter fästa särskild vikt vid följande aspekter av intygens utfärdande:

- a) Krav på att det arbete som utförts ska beskrivas i intygen, och kontroll av att arbetet var tillräckligt för att stödja de slutsatser som anges i intyget.
- b) Undersökning av avvikelser i de inlämnade intygen.
- c) Krav på att intygen ska utfärdas inom vad som kan betraktas som rimlig tid med hänsyn till respektive fall.

Kapitel III

1. Intyg som utfärdats av godkända övervakningsorgan ska omfatta de uppgifter som behövs för att identifiera varorna och sändningen i fråga, närmare uppgifter om transportsätt, ankomst- och lossningsdatum samt en beskrivning av de kontroller och metoder som använts för att granska identiteten och vikten hos de produkter som omfattas av intyget.

Övervakningsorganens kontroller och granskningar ska utföras i samband med lossningen, antingen under eller efter fullgörandet av tullformaliteterna för import. I vederbörligt motiverade undantagsfall får kontrollerna och granskningen för utfärdande av intyg emellertid göras inom sex månader efter det datum då varorna lossades, och i intyget måste det beskrivas vilka åtgärder som vidtagits för att granska sakuppgifterna.

2. När det gäller lossningsintyg och intyg om import [artikel 17.1 b], ska utfärdandet av intyg även omfatta granskning av att varorna har genomgått tullkontroll för slutgiltig import. Vid denna kontroll måste det fastställas ett klart samband mellan det relevanta tulldokumentet för import eller tullklaringsförfarandet och den berörda verksamheten.

3. De godkända övervakningsorganen ska vara fristående från de parter som är inblandade i den transaktion som granskas. Framför allt får varken det övervakningsorgan som utför kontrollerna avseende en viss transaktion eller ett dotterorgan i samma grupp, delta i verksamheten i egenskap av exportör, tullombud, varumottagare, lageransvarig eller ha någon annan roll som kan innebära intressekonflikt.

[1960 A] Lossningsintyg och intyg om import som avses i artikel 17.1 b

1. Lossningsintyg och intyg om import.
Nr:
2. Exportör:
3. Exporterande EU-land:
4. Destinationsland:
5. Beskrivning av varor och bidragskod:
6. Kvantitet och förpackningsidentifikation:
  - 6.1 Bruttovikt (kg):
Nettovikt (kg):
  - 6.2 Enheter (i de fall då exportbidraget fastställs per enhet):
  - 6.3 Förpackningsidentifikation:
Kvantitet bulklast, eller antal och typ av förpackningar.
Container: antal och typ.
7. Identifiering av transportsätt:
  - 7.1 Transportdokument: typ, nummer och datum.
8. Plats för lossning:
  - 8.1 Plats för kontroll (hamn, flygplats, järnvägsstation):
9. Datum för ankomst till lossningsplats:
  - 9.1 Datum och tidpunkt då lossning påbörjas:
  - 9.2 Datum och tidpunkt då lossning avslutas:
10. Resultat och kontrollmetoder:
  - 10.1 Bruttovikt (kg):
Nettovikt (kg):
  - 10.2 Enheter (om exportbidragen är fastställda i enheter):
  - 10.3 Förpackningsidentifikation:
Kvantitet varor i bulk eller antal och typ av förpackningar.
Containrar: antal och typ.
  - 10.4 Metoder som används för viktkontroll:
  - 10.5 Anmärkningar:
11. Datum och nummer på tulldokumentet för import:
12. Övriga anmärkningar, inklusive förklaring till varför lossningskontrollen inte utfördes vid lossningstillfället, om så är fallet:
13. Intyg skall omfatta:
  - 13.1 Namn och tjänsteställning för den person som kontrollerar varorna.
  - 13.2 Namn, datum och ort för undertecknande, underskrift och övervakningsorganets stämpel.

Bilaga X

[1960 B] Bestämmelser som ska följas av medlemsstaternas officiella organ som upprättats i tredjeland för tillämpning av artikel 17.2 b

1. Det officiella organet ska besluta om utfärdande av lossningsintyg på grundval av ett eller flera av följande dokument:

- Tulldokument för import, även datorutskrifter om sådana godkänns som tulldokument.
- Nationella hamndokument och andra dokument som utfärdats av ett officiellt organ.
- Deklaration utfärdad av kaptenen eller transportföretaget.
- Andra typer av mottagningsdokument från importören.

2. Det officiella organet ska utfärda lossningsintyg i enlighet med följande lydelse: Härmed intygas att ... (beskrivning av varorna, kvantitet och förpackningsidentifikation) har lossats ... (plats för lossning/stadens namn) den ... (lossningsdatum).

Dessutom intygas att produkten har lämnat lossningsplatsen eller att den, enligt det officiella organets kännedom, åtminstone inte har lastats för återexport.

Intyget utfärdas på grundval av följande handlingar:

(förteckning över de handlingar som använts som underlag av det utfärdande organet).

Ort och datum, namnteckning, och det officiella organets stämpel.

3. Det officiella organ som utfärdar lossningsintyg ska föra register över samtliga utfärdade intyg, där det ska anges vilket eller vilka dokument som låg till grund för intygets utfärdande.

[1960 C] Lossningsintyg som avses i artikel 17.2 c

1. Lossningsintyg.
Nr:
2. Exportör:
3. Exporterande EU-land:
4. Destinationsland:
5. Beskrivning av varor och bidragskod:
6. Kvantitet och förpackningsidentifikation:
  - 6.1 Bruttovikt (kg):
Nettovikt (kg):
  - 6.2 Enheter (i de fall då exportbidraget fastställs per enhet):
  - 6.3 Förpackningsidentifikation:
Kvantitet bulklast, eller antal och typ av förpackningar.
Container: antal och typ.
7. Identifiering av transportsätt:
  - 7.1 Transportdokument: typ, nummer och datum.
8. Plats för lossning:
  - 8.1 Plats för kontroll (hamn, flygplats, järnvägsstation):
9. Datum för ankomst till lossningsplats:
  - 9.1 Datum och tidpunkt då lossning påbörjas:
  - 9.2 Datum och tidpunkt då lossning avslutas:
10. Resultat och kontrollmetoder.
  - 10.1 Bruttovikt (kg):
Nettovikt (kg):
  - 10.2 Enheter (om exportbidragen är fastställda i enheter):
  - 10.3 Förpackningsidentifikation:
Kvantitet varor i bulk eller antal och typ av förpackningar.
Containrar: antal och typ.
  - 10.4 Metoder som används för viktkontroll:
  - 10.5 Anmärkningar:
11. Datum då hamnområdet lämnas den
    Eller fr.o.m. ... t.o.m. ...
  - 11.1 Transportsätt
  - 11.2 Intyg om att vidareexport ej sker enligt artikel 17.2 c:
12. Övriga anmärkningar, inklusive förklaring till varför lossningskontrollen inte utfördes vid lossningstillfället, om så är fallet:
13. Intyg skall omfatta:
  - 13.1 Namn och tjänsteställning för den person som kontrollerar varorna.
  - 13.2 Namn, datum och ort för undertecknande, underskrift och övervakningsorganets stämpel.

*Bilaga XII***[1960 D] Förteckning över tredjeländer som avses i artikel 17.2 d från vilka betalningsmedel inte kan överföras innan varorna har importerats**

Algeriet
 Burundi
 Ekvatorialguinea
 Kenya
 Lesotho
 Malawi
 Saint Lucia
 Senegal
 Tanzania

*Bilaga XIII***[1960 E] Förteckning över de centrala organ i medlemsstaterna som avses i artikel 22**

Medlemsstat	Myndighet
Bulgarien	Министерство на земеделието и храните
Belgien	Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Tjeckien	Státní zemědělský intervenční fond (SZIF)
Danmark	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, FødevareErhverv
Tyskland	Bundesministerium der Finanzen – Hauptzollamt Hamburg-Jonas
Estland	Põllumajandusministeerium
Irland	Department of Agriculture and Food
Grekland	Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ)
Spanien	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación-Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
Frankrike	Commission interministérielle d'agrément (CIA) des sociétés de contrôle et de surveillance – Direction générale des douanes et droits indirects (DGDDI)
Kroatien	Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju
Italien	Agenzia delle Dogane – Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo (SAISA)
Cypern	Οργανισμός Αγροτικών Πληρωμών (ΟΑΠ)
Lettland	Lauku atbalsta dienests (LAD)

Medlemsstat	Myndighet
Litauen	Nacionalinė mokejimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (NMA)
Luxemburg	Ministère de l'agriculture, de la viticulture et du développement rural
Ungern	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH)
Malta	Internal Audit and Investigations Department (IAID)
Nederländerna	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Österrike	Bundesministerium für Finanzen
Polen	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Portugal	Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas
Rumänien	Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
Slovenien	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja
Slovakien	Pôdohospodárska platobná agentúra (PPA)
Finland	Maaseutuvirasto (MAVI)
Sverige	Statens jordbruksverk (SJV)
Förenade kungariket	Rural Payments Agency (RPA)

Förordning 519/2013.

Bilaga XIV

**[1960 F] Förteckning över de tredjeländer och territorier som avses i artikel
24.1 a i–ii**

Albanien
Andorra
Armenien
Azerbajdzjan
Vitryssland
Bosnien och Hercegovina
Ceuta och Melilla
Georgien
Gibraltar
Helgoland
Island
Liechtenstein
F.d. jugoslaviska republiken Makedonien
Marocko
Moldavien
Montenegro
Norge
Ryssland
Serbien
Schweiz
Turkiet
Ukraina
Vatikanstaten

Förordning 519/2013.

[1960 G] Förteckning över produkter för vilka artikel 27.4 d är tillämplig

I. Produkter som avses i artikel 1.1 a [1451] i förordning (EG) nr 1234/2007 (spannmål).

II. Produkter som avses i artikel 1.1 b i förordning (EG) nr 1234/2007 (ris).

III. Produkter som avses i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 1234/2007 (socker).

IV.

KN-nummer	Nötkött
0102	Levande nötkreatur och andra oxdjur
0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt
0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst
0206 10 95	Njurtapp och mellangärde, färska eller kylda
0206 29 91	Njurtapp och mellangärde, frysta

V.

KN-nummer	Mjök och mjökprodukter
0402	Mjök och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel
0403 90 11 till 0403 90 39	Kärmjök i form av pulver
0404 90 21 till 0404 90 89	Mjökbeståndsdelar
0405	Smör och andra fetter och oljor framställda av mjök
0406 20	Riven eller pulvriserad ost
0406 30	Smältost
0406 90 13 till 0406 90 27 0406 90 61 till 0406 90 81 0406 90 86 till 0406 90 88	} Annan ost

VI.

KN-nummer	Vin
2204 29 62	} Bordsvin i bulk
2204 29 64	
2204 29 65	
2204 29 71	
2204 29 72	
2204 29 75	
2204 29 83	
2204 29 84	
2204 29 94	
2204 29 98	

VII.

KN-nummer	Jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga II till fördraget
1901 90 91	--- Utan innehåll av mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 % mjölkfett, 5 % sackaros (inbegripet invertsocker) eller isoglukos, 5 % druvsocker eller stärkelse, med undantag av livsmedelsberedningar i pulverform av varor enligt nr 0401–0404.
2101 12 92	--- Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat av kaffe.
2101 20 92	--- Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat av te eller matte.
3505 10 10 till 3505 10 90	Dextrin och annan modifierad stärkelse.
3809 10 10 till 3809 10 90	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat på basis av stärkelse eller stärkelseprodukter.

[1960 H] Noteringar som avses i artikel 38.2 andra stycket

- *på bulgariska*: Задължително влизане в продоволствен склад за пласиране на продуктите – член 37 от Регламент (ЕО) № 612/2009
- *på spanska*: Depositado con entrega obligatoria para el avituallamiento – Aplicación del artículo 37 del Reglamento (CE) n° 612/2009
- *på tjeckiska*: Uskladnění ve skladu s povinnou dodávkou určenou k zásobování – použití článku 37 nařízení (ES) č. 612/2009
- *på danska*: Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering – anvendelse af artikel 37 i forordning (EF) nr. 612/2009
- *på tyska*: Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung – Artikel 37 der Verordnung (EG) Nr. 612/2009
- *på estniska*: Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määruse (EÜ) nr 612/2009 artikkel 37
- *på grekiska*: Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό – εφαρμογή του άρθρου 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 612/2009
- *på engelska*: Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling – Article 37 of Regulation (EC) No 612/2009
- *på franska*: Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement – application de l'article 37, règlement (CE) n° 612/2009
- *på kroatiska*: Smještaj u skladište s obvezom isporuke za opskrbu - članak 37. Uredbe (EZ) br. 612/2009
- *på italienska*: Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento – applicazione dell'articolo 37 del regolamento (CE) n. 612/2009
- *på lettiska*: Obligāta ievēšana pārtikas krājumu noliktavā piegādēm – Regulas (EK) Nr. 612/2009 37. pants
- *på litauiska*: Pristatyta į maisto atsargų tiekimo sandėlių, taikant Reglamento (EB) Nr. 612/2009 37 straipsnio nuostatas
- *på ungerska*: Élelmiszerraktárban élelmезési еllátmány kötelező szállítása végett történő elhelyezés – 612/2009/EK rendelet 37. cikke szerint
- *på maltesiska*: Impoġġi fil-maħżen b'konsenja obbligatorja għar-razzjonar-applikazzjoni ta' l-Artikolu 37 tar-Regolament Nru 612/2009/KE
- *på nederländska*: Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen – Toepassing van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 612/2009
- *på polska*: Złożenie w magazynie żywności z obowiązkową dostawą – zastosowanie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 612/2009
- *på portugisiska*: Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento – aplicação do artigo 37.o do Regulamento (CE) n.º 612/2009

- *på rumänska:* Amplasare în antrepozit obligatorie pentru livrarea de provizii alimentare – articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 612/2009,
- *på slovakiska:* Uskladnenie v sklade s povinnou dodávkou určenou na zásobovanie – uplatnenie článku 37 nariadenia (ES) č. 612/2009
- *på slovenska:* Dano v skladišče z obvezno dobavo za oskrbo – uporaba člena 37 Uredbe (ES) št. 612/2009
- *på finska:* Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin – asetuksen (EY) N:o 612/2009 37 artiklan soveltaminen
- *på svenska:* Placering i lager med skyldighet att leverera för proviantering – artikel 37 i förordning (EG) nr 612/2009

Förordning 519/2013.

[1960 I] Noteringar som avses i artikel 41.5

- *på bulgariska:* Доставки на бордови провизии за платформи – Регламент (EO) № 612/2009
- *på spanska:* Suministro para el abastecimiento de las plataformas – Reglamento (CE) n° 612/2009
- *på tjeckiska:* Dodávka určená k zásobování plošin – nařízení (ES) č. 612/2009
- *på danska:* Proviant til platforme – forordning (EF) nr. 612/2009
- *på tyska:* Bevorrungslieferung für Plattformen – Verordnung (EG) Nr. 612/2009
- *på estniska:* Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määrus (EÜ) nr 612/2009
- *på grekiska:* Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες – κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
- *på engelska:* Catering supplies for rigs – Regulation (EC) No 612/2009
- *på franska:* Livraison pour l'avitaillement des plates-formes – règlement (CE) n° 612/2009
- *på kroatiska:* Isporuka za opskrbu platformi - Uredba (EZ) br. 612/2009
- *på italienska:* Provviste di bordo per piattaforma – regolamento (CE) n. 612/2009
- *på lettiska:* Nogāde ieguves urbšanas vai ekstrakcijas platformu personāla apgādei ar pārtiku – Regula (EK) Nr. 612/2009
- *på litauiska:* Maisto atsargų tiekimas platformoms – Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
- *på ungerska:* Élelmezési ellátmány szállítása fűrőtornyokra – 612/2009/EK rendelet
- *på maltesiska:* Konsenja għat-tqassim tal-pjattaformi – Regolament (KE) Nru 612/2009
- *på nederländska:* Leverantie van boordproviand aan platform – Verordening (EG) nr. 612/2009
- *på polska:* Dostawa zaopatrzenia dla platform – rozporządzenie (WE) nr 612/2009
- *på portugisiska:* Fornecimentos para abastecimento de plataformas – Regulamento (CE) n.º 612/2009
- *på rumänska:* Livrare pentru aprovizionarea cu alimente a platformelor – Regulamentul (CE) nr. 612/2009
- *på slovakiska:* Dodávka určená na zásobovanie plošin – Nariadenie (ES) č. 612/2009
- *på slovenska:* Dobava za oskrbo ploščadi – Uredba (ES) št. 612/2009
- *på finska:* Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 612/2009
- *på svenska:* Proviant till plattformar – förordning (EG) nr 612/2009

Förordning 519/2013.

Bilaga XVIII

[1960 J]

1. Exportör (namn, fullständig adress, medlemsstat)		INTYG OM LEVERANS AV PROVANT TILL FARTYG OCH LUFTFARTYG I TREDJELAND	
2. Proviantlager (namn, fullständig adress, tredje land)		Anmärkning: Detta formulär skall fyllas i med skrivmaskin eller läsligt och outplånligt för hand	
		3. Exporterande medlemsstat	
5. Fartygets namn och registreringsland eller luftfartygets registreringsnummer		4. Bestämmelseland	
7. Transportdokument: typ och datum			
8. Märken och nummer - Antal och förpackningstyp - Beskrivning av varorna		9. Bruttovikt (kg)	10. Nettokvantitet (°)
<p>11. PÅSKRIFT AV TULLMYNDIGHETERNA I DET LAND DÄR PROVANTERINGEN SKER</p> <p>Härmed intygas att ovan nämnda varor</p> <p>A. har levererats ombord på det fartyg eller luftfartyg som anges i fält 5 (°)</p> <p>B. förvaras i det lager som anges i fält 2 och kommer att användas enbart för provantering (°)</p> <p>Anmärkingar</p>			
Ort och datum		Tullmyndigheternas underskrift och stämpel 	

(°) Kilo eller annan måttenhet.
 (°) Strök det som inte gäller.

[1960 K] Upphävd förordning och en förteckning över dess efterföljande ändringar

Kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11)	
Kommissionens förordning (EG) nr 1557/2000 (EGT L 179, 18.7.2000, s. 6)	
Kommissionens förordning (EG) nr 90/2001 (EGT L 14, 18.1.2001, s. 22)	
Kommissionens förordning (EG) nr 2299/2001 (EGT L 308, 27.11.2001, s. 19)	endast artikel 1
Kommissionens förordning (EG) nr 1253/2002 (EGT L 183, 12.7.2002, s. 12)	
Kommissionens förordning (EG) nr 444/2003 (EUT L 67, 12.3.2003, s. 3)	endast artikel 2
Kommissionens förordning (EG) nr 2010/2003 (EUT L 297, 15.11.2003, s. 13)	
Kommissionens förordning (EG) nr 671/2004 (EUT L 105, 14.4.2004, s. 5)	
Kommissionens förordning (EG) nr 1713/2006 (EUT L 321, 21.11.2006, s. 11)	endast artikel 7
Kommissionens förordning (EG) nr 1847/2006 (EUT L 355, 15.12.2006, s. 21)	endast artikel 3
Kommissionens förordning (EG) nr 1913/2006 (EUT L 365, 21.12.2006, s. 52)	endast artikel 20
Kommissionens förordning (EG) nr 1001/2007 (EUT L 226, 30.8.2007, s. 9)	endast artikel 1
Kommissionens förordning (EG) nr 159/2008 (EUT L 48, 22.2.2008, s. 19)	endast artikel 1
Kommissionens förordning (EG) nr 499/2008 (EUT L 146, 5.6.2008, s. 9)	endast artikel 2

Bilaga XX

[1960 L] Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 800/1999	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1, a till j	Artikel 2.1, a till j
Artikel 2.1, punkt l till q	Artikel 2.1, k till p
—	Artikel 2.1 q
Artikel 2.2 och 2.3	Artikel 2.2 och 2.3
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1 till 5.6	Artikel 5.1 till 5.6
Artikel 5.7, första stycket	Artikel 5.7, första stycket
Artikel 5.7, andra stycket, första meningen	Artikel 5.7, andra stycket, första meningen
Artikel 5.7, andra stycket, andra strecksatsen	Artikel 5.7, andra stycket, a
Artikel 5.7, andra stycket, andra strecksatsen	Artikel 5.7, andra stycket, b
Artikel 5.7, tredje, fjärde och femte stycket	Artikel 5.7, tredje, fjärde och femte stycket
Artikel 5.8	Artikel 5.8
Artikel 6, 7 och 8	Artikel 6, 7 och 8
Artikel 8 a	Artikel 9
Artikel 9.1 inledning	Artikel 10.1 inledning
Artikel 9.1 a	—
—	Artikel 10.1 a
Artikel 9.1 b, c och d	Artikel 10.1 b, c och d
Artikel 9.2 inledning	Artikel 10.2 inledning
Artikel 9.2 a	—
—	Artikel 10.2 a
Artikel 9.2 b	Artikel 10.2 b
Artikel 9.3	Artikel 10.3
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14.1	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 16a	Artikel 18
Artikel 16b	Artikel 19
Artikel 16c	Artikel 20
Artikel 16d	Artikel 21
Artikel 16e	Artikel 22
Artikel 16f	Artikel 23
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	Artikel 25
Artikel 19	Artikel 26
Artikel 20.1 och 20.2	Artikel 27.1 och 27.2
Artikel 20.3, första meningen	Artikel 27.3, första meningen
Artikel 20.3, första strecksatsen	Artikel 27.3, a
Artikel 20.3, andra strecksatsen	Artikel 27.3, b
Artikel 20.4	Artikel 27.4
Artikel 21	Artikel 28
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 30
Artikel 24	Artikel 31
Artikel 25	Artikel 32
Artikel 36	Artikel 33
Artikel 37	Artikel 34
Artikel 38	Artikel 35

Artikel 39	Artikel 36
Artikel 40.1, första stycket, första meningen	Artikel 37.1, första stycket, första meningen
Artikel 40.1, första stycket, första strecksatsen	Artikel 37.1, första stycket, a
Artikel 40.1, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 37.1, första stycket, b
Artikel 40.1, första stycket, tredje strecksatsen	Artikel 37.1, första stycket, c
Artikel 40.1, andra stycket	Artikel 37.1, andra stycket
Artikel 40.2 och 40.3	Artikel 37.2 och 37.3
Artikel 41	Artikel 38
Artikel 42.1	Artikel 39.1
Artikel 42.2, första stycket	Artikel 39.2, första stycket
Artikel 42.2, andra stycket, första meningen	Artikel 39.2, andra stycket, första meningen
Artikel 42.2, andra stycket, första strecksatsen	Artikel 39.2, andra stycket, a
Artikel 42.2, andra stycket, andra strecksatsen	Artikel 39.2, andra stycket, b
Artikel 42.3 och 42.4	Artikel 39.3 och 39.4
Artikel 43	Artikel 40
Artikel 44.1 och 44.2	Artikel 41.1 och 41.2
Artikel 44.3, första och andra styckets	Artikel 41.3, första och andra styckets
Artikel 44.3, tredje stycket, första meningen	Artikel 41.3, tredje stycket, första meningen
Artikel 44.3, tredje stycket, första strecksatsen	Artikel 41.3, tredje stycket, a
Artikel 44.3, tredje stycket, andra strecksatsen	Artikel 41.3, tredje stycket, b
Artikel 44.3, tredje stycket, tredje strecksatsen	Artikel 41.3, tredje stycket, c
Artikel 44.4 till 44.7	Artikel 41.4 till 41.7
Artikel 45.1 och 45.2	Artikel 42.1 och 42.2
Artikel 45.3, första meningen	Artikel 42.4, första meningen
Artikel 45.3, a, första och andra stycket	Artikel 42.4, a, första och andra stycket
Artikel 45.3, a, tredje stycket	Artikel 42.3
Artikel 45.3, b, c och d	Artikel 42.4, b, c och d
Artikel 45.4 till 45.7	Artikel 42.5 till 42.8
Artikel 46	Artikel 43
Artikel 47	Artikel 44
Artikel 48	Artikel 45
Artikel 49	Artikel 46
Artikel 50.1 och 50.2	Artikel 47.1 och 47.2
Artikel 50.3, första stycket, första meningen, första och andra strecksatsen	Artikel 47.3, första stycket
Artikel 50.3, andra, tredje och fjärde stycket	Artikel 47.3, andra, tredje och fjärde stycket
Artikel 50.4, 50.5 och 50.6	Artikel 47.4, 47.5 och 47.6
Artikel 51.1	Artikel 48.1
Artikel 51.1 a	Artikel 48.2
Artikel 51.2 till 51.11	Artikel 48.3 till 48.12
Artikel 52	Artikel 49
Artikel 53	Artikel 50
Artikel 54	—
—	Artikel 51
Artikel 55, första stycket	Artikel 52
Artikel 55, andra och tredje stycket	—
Bilaga I	—
Bilaga Ia	Bilaga V
Bilaga Ib	Bilaga VI
Bilaga Ic	Bilaga VII
Bilaga II	Bilaga XII
Bilaga IIa	Bilaga XVI
Bilaga IIb	Bilaga XVII
Bilaga III	Bilaga XVIII
Bilaga IV	Bilaga XIV
Bilaga V	Bilaga XV
Bilaga VI	Bilaga VIII

Bilaga VII	Bilaga IX
Bilaga VIII	Bilaga X
Bilaga IX	Bilaga XI
Bilaga X	Bilaga XIII
Bilaga XI	Bilaga I
Bilaga XII	Bilaga III
Bilaga XIII	Bilaga II
Bilaga XIV	Bilaga IV
—	Bilaga XIX
—	Bilaga XX

